

ภาพถ่ายเชิงศิลปะหัวข้อ “ วัฒนธรรมสองมิติ ”
FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “ TWO-DIMENSIONAL CULTURE ”

นางสาวศุภวรรณ สอาด

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการถ่ายภาพ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

โครงการภาพถ่ายเชิงศิลป์หัวข้อ “ วัฒนธรรมสองมิติ ”
FINE ART PHOTOGRAPHY “ TWO-DIMENSIONAL CULTURE ”

นางสาวศุภวรรณ สอาด
Miss.SUPAWAN SA-ARD

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....ศรชา จักรชชาพล.....วันที่ ๕ มี.ค. 25๕๘
(อาจารย์ศรชา จักรชชาพล)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ ภาพถ่ายเชิงศิลป์หัวข้อ “ วัฒนธรรมสองมิติ ”
FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED
“ TWO-DIMENSIONAL CULTURE ”

ชื่อ นางสาวศุภวรรณ สอาด
สาขาวิชา การถ่ายภาพ
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อุรษา จักรคชาพล

บทคัดย่อ

ผลงานภาพถ่ายเชิงศิลป์ชุด “วัฒนธรรมสองมิติ” เป็นผลงานที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงทัศนคติของตัวเองที่มีต่อสังคมเพื่อตีแผ่ให้เห็นถึงความฉาบฉวยของมนุษย์ ซึ่งเกิดจากการสังเกตเห็นลักษณะนิสัยการสร้างภาพของสังคมปัจจุบัน โดยในขณะที่เราต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เราเปรียบเสมือนต้องการเป็นเพียงแค่คนดูละครเรื่องหนึ่ง ที่เพียงรับรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และผ่านไป เกิดเป็นวัฒนธรรมแบบๆ ที่คนในสังคมก็ต่างพอใจและไม่ต้องการถามหาความจริง

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้จะไม่สำเร็จล่วงไปได้ด้วยดีหากขาดบุคคลสำคัญที่เป็นผู้สนับสนุนหลักในทุกๆด้านตลอดระยะเวลาการทำงานคือ พ่อ แม่ เด็ และครอบครัวของข้าพเจ้า ที่คอยเป็นกำลังใจมาตลอด คอยถามถึงความคืบหน้าและเป็นห่วงอยู่ตลอดเวลา ขอบขอบคุณครอบครัวที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่า เราควรตั้งใจเรียน ตั้งใจทำงานทุกอย่างเพื่ออะไร และเพื่อใครในอนาคต ขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่เคยให้ความรู้ ให้แนวความคิด จนมาถึงการทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ได้ ขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา ครูฟา ที่คอยช่วยขัดเกลาแนวคิด ให้เห็นมุมมองใหม่ๆขึ้นตลอดเวลา ขอบพระคุณครูเอิร์ธ ที่คอยให้คำปรึกษาเรื่องปัญหาต่างๆ ช่วยเปิดความคิดในช่วงเวลาที่กอดัน และนอกจากนั้นต้องขอบคุณเพื่อนๆทุกคน ที่ตั้งใจมาช่วยงานของข้าพเจ้าให้สำเร็จล่วงไปได้ด้วยดี ขอบคุณเพื่อนๆนายแบบ นางแบบ ที่สละเวลามาช่วยงาน ขอบคุณชาวแก๊งที่อยู่ด้วยกันมาตลอด จนถึงจุดนี้ ถึงแม้ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังพิมพ์กิตติกรรมประกาศเล่มนี้ จะยังมีเพื่อนชาวแก๊งบางคนที่ยังต้องแก้ไขตัวงานหลังจากที่นำเสนอไปแล้วก็ตาม เพราะฉะนั้นเราจึงต้องช่วยกันให้ผ่านช่วงเวลาเหล่านี้ไปได้ และขอบคุณพี่ตีฟ ที่คอยเป็นกำลังใจอยู่ห่างๆมาตลอดการทำงานครั้งนี้คอยให้กำลังใจในช่วงเวลาที่รู้สึกเหนื่อยหรือท้อแท้ก็ตาม สุดท้ายจึงขอขอบพระคุณบุคคลข้างต้นอีกครั้งที่ไม่ใช่แค่ความช่วยเหลือที่ทำให้ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้สมบูรณ์เพียงอย่างเดียว แต่ยังทำให้เรียนรู้อะไรหลายๆอย่างนอกเหนือจากการทำงานอย่างแท้จริง

คำนำ

ศิลปินป็นชนที่เล่มีการศึกษาและถูกถ่ายทอดออกมาภายใต้ชื่อ “วัฒนธรรมสองมิติ” โดยกระบวนการสร้างสรรค์งานทั้งหมดจะถูกบันทึกลงในศิลปินป็นชนนี้

ศิลปินป็นชนนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากวัฒนธรรมและสังคมที่เปลี่ยนไป จากการถูกกลืนกินของค่านิยมการบริโภคตนเอง จนทำให้เกิดเป็นสังคมแห่งความฉาบฉวย ที่คนในสังคมพอใจกับการไม่แสวงหาความจริง ข้าพเจ้าจึงต้องการแสดงทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยมีตัวแทนของกลุ่มคนในสังคม เหตุการณ์และกระแสในสังคมปัจจุบัน ทั้งนี้ลักษณะ ท้องเรื่องจะแสดงถึงการที่มีผู้คนสนใจเหตุการณ์นั้นๆอย่างฉาบฉวยผ่านตัวแทนของนักท่องเทียวที่ไปเทียวและถ่ายรูปในเหตุการณ์ ข้าพเจ้าหวังว่าศิลปินป็นชนนี้จะมีประโยชน์กับผู้สนใจในงานประเภทภาพเชิงศิลป์ และเทคนิคการตกแต่งภาพในภายภาคหน้าต่อไป

นางสาวศุภวรรณ สอาด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญ (ต่อ)	จ
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญและการสร้างสรรค์	1
1.2 แนวคิดในการสร้างสรรค์	1
1.3 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงาน	2
1.4 ขอบเขตการศึกษา	2
1.5 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	2
2 ข้อมูลในการสร้างสรรค์	3
2.1 วัฒนธรรมคืออะไร	3
2.2 การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม	6
2.2.1 ความหมายของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม	6
2.2.2 ความหมายของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม	7
2.2.3 ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม	8
2.2.4 สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม	8
2.3 ลัทธิวัตถุนิยม	10
2.3.1 พิจารณาปรัชญาลัทธิวัตถุนิยมในแง่สาขาของปรัชญา	11
2.4 ลัทธิบริโภคนิยม	11
2.5 การเชื่อมโยงระบบทางสังคมและปรัชญาพื้นฐานกับแนวความคิดของงาน	12
2.5.1 "จริต" คนเมือง โดย ฌ็อง-ฌัก กูแซง	12
2.5.2 ME ME ME Generation โดย Joel Stein	14
2.6 ผลงานศิลปะที่ใช้แนวความคิดจากระบบทางสังคมและปรัชญาพื้นฐาน	17
2.6.1 Maleonn (Ma Liang)	17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2 Wang Qingsong	22
3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน.....	27
3.1 วิเคราะห์ข้อมูล.....	27
3.2 Mood and Tone.....	28
3.3 การเตรียมงานก่อนการสร้างสรรค์.....	29
3.3.1 สถานที่.....	29
3.3.2 ภาพร่าง	41
3.4 Lighting Diagram	53
3.5 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	54
4 ผลงาน.....	59
5 บทสรุป.....	71
5.1 สรุปผลการทำงาน.....	71
5.2 ปัญหาที่เกิดขึ้น.....	71
5.3 แนวทางแก้ไข.....	71
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	72
5.5 จบประมาณ.....	72
บรรณานุกรม	73
ประวัติผู้เขียน.....	74

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1 Shanghai boy (2005) ,Maleonn	17
2 Amber ,Maleonn.....	18
3 Postman (2008) , Maleonn	19
4 Amber ,Maleonn	20
5 Big Dream (2009) ,Maleonn.....	20
6 ตัวอย่างงานชุด Mobile studio ,Maleonn.....	21
7 Little Flagman (2008) ,Maleonn.....	21
8 Dormitory (2005) ,Wang Qingsong	22
9 Can I cooperate with you? (2000) ,Wang Qingsong	23
10 Poisonous spider (2005) ,Wang Qingsong	24
11 Romantique (2003) ,Wang Qingsong.....	25
12 Follow Me (2003) ,Wang Qingsong.....	25
13 Beggar (2001) ,Wang Qingsong.....	26
14 UN Party (2007) , Wang Qingsong	26
15 ผลงาน Julie Blackmon.....	28
16 สถานที่ 1	29
17 สถานที่ 2.....	30
18 สถานที่ 3	31
19 สถานที่ 4.....	32
20 สถานที่ 5.....	33
21 สถานที่ 6.....	34
22 สถานที่ 7.....	35
23 สถานที่ 8.....	36
24 สถานที่ 9.....	37
25 สถานที่ 10.....	38
26 สถานที่ 11.....	39
27 สถานที่ 12.....	40
28 ภาพร่าง 1	41
29 ภาพร่าง 2	42
30 ภาพร่าง 3	43

31	ภาพร่าง 4	44
32	ภาพร่าง 5	45
33	ภาพร่าง 6	46
34	ภาพร่าง 7	47
35	ภาพร่าง 8	48
36	ภาพร่าง 9	49
37	ภาพร่าง 10	50
38	ภาพร่าง 11	51
39	ภาพร่าง 12	52
40	Lighting Diagram	53
41	ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 1	54
42	ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 2	54
43	ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 3	55
44	ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 4	55
45	ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 5	56
46	ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 6	56
47	ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 7	57
48	ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 8	57
49	ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 9	58
50	ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 10	58
51	ผลงานสำเร็จ 1	59
52	ผลงานสำเร็จ 2	60
53	ผลงานสำเร็จ 3	61
54	ผลงานสำเร็จ 4	62
55	ผลงานสำเร็จ 5	63
56	ผลงานสำเร็จ 6	64
57	ผลงานสำเร็จ 7	65
58	ผลงานสำเร็จ 8	66
59	ผลงานสำเร็จ 9	67
60	ผลงานสำเร็จ 10	68
61	ผลงานสำเร็จ 11	69
62	ผลงานสำเร็จ 12	70

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญและการสร้างสรรค์

เนื่องมาจากในปัจจุบัน สังคมมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมอย่างก้าวกระโดด รวมถึงกระแสการตกอยู่ในระบบทางสังคมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นลัทธิวัตถุนิยมหรือลัทธิบริโภคนิยมก็ตาม จนทำให้สังคมในปัจจุบันตกเป็นทาสระบบเหล่านี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ กลายเป็นความเคยชิน ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากการสังเกตเห็นนิสัยการสร้างภาพของคนในสังคมปัจจุบัน จึงต้องการแสดงทัศนคติของตัวเองในเรื่องความฉาบฉวยของคนในสังคมอันเนื่องมาจากการบริโภคตัวเองตามกระแสโลกาภิวัตน์ กล่าวคือ ในขณะที่เราต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เราก็เปรียบเสมือนต้องการเป็นเพียงแค่มนุษย์คนหนึ่ง ที่เพียงรับรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและผ่านมันไป เกิดเป็นวัฒนธรรมแบบๆ ที่คนในสังคมก็ต่างพอใจและไม่ต้องการถามหาความจริง

1.2 แนวคิดในการสร้างสรรค์

จากแรงบันดาลใจและความเป็นมาข้างต้น ข้าพเจ้าจึงต้องการเล่าถึงเรื่องราวของภาพ โดยใช้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมและกระแสสังคม เป็นตัวแทนในการเล่าเรื่องหลักของภาพนั้นๆ โดยรอบๆสถานการณ์เหล่านั้น จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาสนใจและใช้กล้องถ่ายรูปพยายามถ่ายรูปกับเหตุการณ์นั้นๆ โดยข้าพเจ้าต้องการให้นักท่องเที่ยวเป็นตัวแทนของคนในสังคมที่บริโภคความฉาบฉวยนี้ เพราะสัญลักษณ์ของการเป็นนักท่องเที่ยวคือการมาและจากไป เปรียบเสมือนคนในสังคม ที่เข้ามาสนใจ เก็บรูปกลับไป แต่ไม่ได้สนใจสิ่งที่ลึกไปกว่านั้น เพียงเพราะคนสมัยนี้ต้องการมีหน้ามีตาในสังคม มีจุดยืนในสังคมผ่านการรับรู้กระแสสังคมเพียงแค่ผิวเผิน

1.3 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงาน

- เพื่อศึกษาการถ่ายภาพเชิงศิลป์ การถ่ายทอดแนวคิดผ่านภาพถ่ายได้
- แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจแบบฉาบฉวยของคนในสังคม
- ศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงของค่านิยมและพฤติกรรมของคนในสังคม

1.4 ขอบเขตการศึกษา

อุปกรณ์

- กล้อง DSLR Canon EOS5D MKIII
- Lens Sigma 35mm. , Canon17-40mm.
- ไฟสตูดิโอ Bowen 500W
- จัดการระบบสีด้วยโปรแกรม Adobe Photoshop Lightroom 5
- Retouch ด้วยโปรแกรม Adobe Photoshop CS6

พิมพ์ภาพขนาด 15x15 นิ้ว โดยใช้กระดาษ Epson Enhanced matte Photo paper
จำนวน 12 รูป เมทท์กรอบกระดาษสีครีมขนาดด้านละ 3 นิ้ว

1.5 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

1. ศึกษาข้อมูลและแนวคิดในการเสนอหัวข้อ
2. เสนอหัวข้อ
3. วิเคราะห์หาข้อมูลเพิ่มเพื่อนำไปใช้ในการสร้างงาน
4. คิดแบบร่าง
5. ขั้นตอนเตรียมงาน หาสถานที่ อุปกรณ์ประกอบฉาก ฯลฯ
6. เสนอ Pre Production
7. ถ่ายจริง
8. ขั้นตอน Process ภาพ ผ่านโปรแกรม Adobe Photoshop Lightroom 5 และ
Adobe Photoshop CS6
9. ขั้นตอนพิมพ์ภาพ และเมทท์กรอบ

บทที่ 2

ข้อมูลในการสร้างสรรค์

เนื่องจากที่มาและความสำคัญของงาน ที่ต้องการแสดงให้เห็นถึงทัศนคติของตนเอง ที่มีต่อสังคมปัจจุบันในเรื่องความฉวยฉวยของมนุษย์ และเพื่อศึกษาเรื่องของการเปลี่ยนแปลงทาง ค่านิยมและพฤติกรรมของคนในสังคม จึงจำเป็นจะต้องมีการศึกษาและทำความเข้าใจ ในเรื่องของ ลัทธิวัตถุนิยม ลัทธิบริโภคนิยม ระบบทางสังคมและปรัชญาพื้นฐานที่ต้องเป็นเหตุผลสนับสนุน ผลงาน และหัวข้อการศึกษาที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

- (1) วัฒนธรรมคืออะไร
- (2) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม
- (3) ลัทธิวัตถุนิยม
- (4) ลัทธิบริโภคนิยม
- (5) การเชื่อมโยงระบบทางสังคมและปรัชญาพื้นฐานกับแนวความคิดของงาน
- (6) ผลงานศิลปะที่ใช้แนวความคิดจากระบบทางสังคมและปรัชญาพื้นฐาน

2.1 วัฒนธรรมคืออะไร

วัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบอันสำคัญยิ่งของมนุษย์ จนทำให้สังคมมนุษย์ได้ชื่อว่า “สังคม – วัฒนธรรม” (Socio – cultural) ซึ่งมีความหมายว่า สังคมที่มีวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนด สภาพหรือลักษณะของสังคม วัฒนธรรมจะเป็นแบบแผนในการปฏิบัติ ในการดำรงชีวิต และการดำเนินชีวิตของคนในสังคม จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมหรือความประพฤติของมนุษย์ในแต่ละสังคม วัฒนธรรมซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์มีความแตกต่างไปจากสัตว์อื่น ๆ และในขณะเดียวกัน ก็ทำให้เกิดความแตกต่างในสังคมของมนุษย์ด้วยกันอีกด้วย ดังนั้นถ้าเปรียบสังคมมนุษย์เป็นร่างกาย วัฒนธรรมของสังคมก็จะเปรียบเสมือนกับเป็นวิญญาณของสังคมนั้น

คำว่า “วัฒนธรรม” ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า “Culture” และ “Cultural” มีรากศัพท์มาจากคำภาษาฝรั่งเศส ซึ่งดัดแปลงมาจากภาษาละตินว่า “Cultura” แปลว่า การเพาะปลูก และบำรุงให้เจริญงอกงาม ซึ่งกลุ่มเกษตรกรในทวีปยุโรปใช้มาแต่เดิม ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นความเจริญ ทางด้านต่างๆของมนุษย์ (กรมศิลปากร, 2542 : 37)

นักวิชาการได้ให้ความหมายของ “วัฒนธรรม” ไว้หลายท่าน ทั้งความหมายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน ดังนี้

จูรี จูเดเกศ (2516 : 45) ได้ให้ความหมายว่า วัฒนธรรมในวิชามานุษยวิทยาภาค วัฒนธรรมนี้ หมายถึง บรรดาผลงานและแบบแผนในการดำเนินชีวิตทั้งปวงของมนุษย์

อานนท์ อาภาภิรมย์ (2516 : 42) ได้ให้ความหมายว่า วัฒนธรรมในความหมายทาง สังคมวิทยา มีความหมายกว้างขวางกว่าความหมายที่ใช้กันอยู่ในการพูดหรือการเขียนทั่วไป กล่าวคือ สังคมวิทยา ถือว่าวัฒนธรรมเป็นศัพท์วิชาการ (technical Vocabulary) หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิต กระบวนการแห่งพฤติกรรม และผลงานทั้งหมดที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้น ตลอดจนความคิด ความเชื่อ และความรู้เป็นต้น

อมรา พงศาพิชญ์ (2527 : 23) ให้ความหมายว่า วัฒนธรรม คือ สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น กำหนดขึ้น มิใช่สิ่งที่มีมนุษย์ทำตามสัญชาตญาณ คำว่า สิ่ง ในที่นี้หมายถึง วัตถุก็ได้ หมายถึง พฤติกรรมก็ได้ หมายถึง แนวความคิดก็ได้ หรือจะหมายถึง วิธีการทำอะไรก็ได้ รวมเข้าด้วยกันหมด การรวมหลายสิ่ง หลายอย่างเข้าไว้ด้วยกันเช่นนี้ อาจจะเรียกรวมกันว่าระบบ ฉะนั้น วัฒนธรรม ก็คือระบบในสังคมมนุษย์สร้างขึ้น มิใช่ระบบที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติตาม สัญชาตญาณ

เลสลี เอ. ไวท์ (Leslie A. White) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “วัฒนธรรม” คือปรากฏการณ์ ที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบระเบียบ ประกอบด้วยเรื่องของการกระทำ (แบบแผนของพฤติกรรม) วัตถุ (เครื่องมือเครื่องใช้หรือสิ่งที่ใช้สร้างเครื่องมือเครื่องใช้) ความคิด (ความเชื่อและความรู้) และความรู้สึก (เจตคติ ค่านิยม) ที่แสดงออกให้เห็นอย่างชัดเจน วัฒนธรรมเป็นผลงานที่มาจาก การสร้างสรรค์ของมนุษย์และมีลักษณะชัดเจน ดังนั้นจึงสามารถถ่ายทอดจากคนหนึ่งไปสู่คนอื่น ได้ง่าย (จางงัก อดิวัฒนสิทธิ์และคนอื่นๆ, 2540 : 15)

เอ็ดเวิร์ด บี. ไทเลอร์ (Edward B. Tylor) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “วัฒนธรรม” คือทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งได้มาจากการเรียนรู้ของสังคม และสมาชิกได้มีส่วนร่วมในการใช้สิ่งนั้นๆ สมาชิกในสังคมจะได้รับวัฒนธรรมเป็นมรดกทางสังคม และอาจปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม นั้นๆ เพื่อเป็นมรดกแก่ชนรุ่นต่อไป (Horton and Hunt, 1976 : 46 อ้างถึงใน ณรงค์เส็งประชา, 2541 : 46)

เสาวคนธ์ สุดสวาท (งานงค์ อคิวัฒนสิทธิ์และคนอื่นๆ, 2540 : 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “วัฒนธรรม” เป็นแบบแผนการดำเนินชีวิตของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกของสังคมหนึ่งได้ยึดถือเป็นแบบแผนของชีวิตร่วมกัน วัฒนธรรมจึงเป็นเสมือนเครื่องหมายหรือตราประจำกลุ่มที่คนอื่นเห็นแล้วรู้ได้ทันทีเช่น มีภาษาใช้สื่อสารกัน เครื่องแต่งกาย ขนบธรรมเนียมประเพณีที่เหมือนกัน สำหรับคนในกลุ่มนั้น

เฉลิม นริภักดี (กรมศิลปากร, 2542 : 20) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “วัฒนธรรม” คือวิถีชีวิตทุกด้านของคนทั้งมวลในสังคม ซึ่งหมายถึง วิธีกระทำสิ่งต่างๆ ทุกอย่าง ทั้งหมดทั้งสิ้นนับตั้งแต่วิถีกิน วิชียอยู่ วิชียแต่งกาย วิชียทำงาน วิชียพักผ่อน วิชียแสดงอารมณ์ วิชียสื่อความ วิชียจราจรและขนส่งวิชียอยู่ร่วมกัน ปีนหมุดคณะ ตลอดจนวิชียแสดงความสุขทางใจ และหลักเกณฑ์การดำเนินชีวิตทั้งเครื่องมือเครื่องใช้ หรือวัตถุสิ่งของต่างๆ ที่นำมาใช้เพื่อการเหล่านั้นก็ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ไม่ว่าสิ่งของ เหล่านั้นจะเป็นสิ่งที่นำมาจากธรรมชาติหรือคิดค้นประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ก็ตาม

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ - ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2524 : 101) ได้ให้ความหมายและอธิบายไว้ว่า “วัฒนธรรม” เป็นชื่อรวมสำหรับแบบอย่างของพฤติกรรมทั้งหลายทั้งมวลที่ได้มาทางสังคม และที่ถ่ายทอดกันไปทางสังคมโดยอาศัยสัญลักษณ์ วัฒนธรรมจึงเป็นชื่อสำหรับสัมฤทธิ์ผลที่เด่นชัดทั้งหมดของกลุ่มมนุษย์ รวมทั้งสิ่งทั้งหลายเหล่านั้น เช่นภาษา การทำเครื่องมือ อุตสาหกรรม ศิลปะ วิทยาศาสตร์ กฎหมาย การปกครอง ศีลธรรม ศาสนา รวมถึงอุปกรณ์ที่เป็นวัตถุหรือสิ่งประดิษฐ์ซึ่งแสดงรูปแบบแห่งสัมฤทธิ์ผลทางวัฒนธรรม และทำให้ลักษณะวัฒนธรรมทางปัญญาสามารถยังผลเป็นประโยชน์ใช้สอยได้ เช่นอาคาร เครื่องมือ เครื่องจักรกล เครื่องมือสื่อสาร ศิลปวัตถุ เป็นต้น

จากคำนิยามต่างๆ ข้างต้น สรุปได้ว่า “วัฒนธรรม” หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ได้ผลิตสร้างขึ้น และเป็นที่ยอมรับร่วมกันในสังคมในการที่จะนำมาใช้เป็นแบบแผนของการดำเนินชีวิตหรือเป็นกระบวนแห่งพฤติกรรม เพื่อความสะดวกสบายความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกัน เพื่อความเจริญรุ่งเรืองและเพื่อความมั่นคงของสังคม เนื่องจากวัฒนธรรม คือ ระบบสัญลักษณ์ ซึ่งสมาชิกของสังคมตกลงกันว่า จะใช้ร่วมกัน มนุษย์ที่อยู่ในแต่ละสังคม ย่อมจะมีวัฒนธรรมแตกต่างกัน เพราะแต่ละสังคมย่อมจะคิดสร้างสิ่งต่างๆ และตกลงกันในการใช้แตกต่างกันไป วัฒนธรรมของสังคมต่างๆ จึงไม่เหมือนกัน ดังนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า วัฒนธรรมเป็นเครื่องชี้ให้เห็นความแตกต่างของสังคมมนุษย์

2.2 การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม

เป็นที่ยอมรับว่า สรรพสิ่งทั้งหลายในโลกนี้ไม่มีอะไรคงที่ (static) มีการเคลื่อนไหว (dynamic) อยู่เสมอ สังคมและวัฒนธรรมก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน คือ เป็นพลวัตหรือไม่คงที่ แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา นั่นจึงทำให้โครงสร้างของสังคมและวิถีการดำรงชีวิตหรือวัฒนธรรมของมนุษย์ในแต่ละสังคมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ไม่มีสังคมใดหยุดอยู่กับที่โดยแท้จริง

2.2.1 ความหมายของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

นักสังคมวิทยาได้ให้ความหมายของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Social Change) ไว้หลายท่านและคล้ายคลึงกัน ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2538 : 126 อ้างอิงมาจาก Ginberg, 1958 : 205) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “การเปลี่ยนแปลงทางสังคม” เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ เกี่ยวกับโครงสร้างสังคม ซึ่งได้แก่ระเบียบแบบแผนต่างๆ

สุพิศวง ธรรมพันธ์ (2543 : 67 อ้างอิงมาจาก Smelser, 1988 : 383) ได้ให้ความหมายและอธิบายว่า “การเปลี่ยนแปลงทางสังคม” หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับจำนวนของประชากร พฤติกรรมของสมาชิกในสังคม โครงสร้างสังคม และแบบแผนของความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกและแบบแผนทางวัฒนธรรม

เฉลิม ฤกษ์จุฬิมล (โครงการวิทยานิพนธ์การหมวดศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541 : 179 – 180) ได้ให้ความหมายว่า “การเปลี่ยนแปลงทางสังคม” หมายถึง การเปลี่ยนรูปแบบของโครงสร้างทางสังคมและพฤติกรรมทางสังคม และอธิบายว่า ตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของโครงสร้างทางสังคม เช่น การเปลี่ยนแปลงจากระบบครอบครัวขยายเป็นครอบครัวเดี่ยว การเปลี่ยนแปลงระบบการเมือง จากเผด็จการไปเป็นประชาธิปไตย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการจัดช่วงชั้นทางสังคม จากระบบไพร่กลายเป็นระบบอุตสาหกรรม และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ จากระบบเกษตรกรรมไปเป็นระบบอุตสาหกรรม เป็นต้น ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของพฤติกรรมทางสังคม เช่น การเปลี่ยนพฤติกรรมการผลิต เพื่อบริโภคเป็นการผลิตเพื่อขาย การเปลี่ยนพฤติกรรมเลี้ยงดูบุตรจากแบบบังคับเป็นแบบให้อิสระเสรี การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอัตราการหย่าร้าง อัตราการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และ อัตราการย้ายถิ่น เป็นต้น

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ – ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2532 : 337) ได้กำหนดความหมายของ “การเปลี่ยนแปลงทางสังคม” ไว้ว่า หมายถึง การที่ระบบสังคม กระบวนการแบบอย่างหรือรูปแบบทางสังคม เช่น ระบบครอบครัว ระบบการปกครองได้ เปลี่ยนแปลงไปไม่ว่าจะเป็นด้านใดก็ตาม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมนี้ อาจจะเป็นไปในทาง ก้าวหน้าหรือถดถอยเป็นไปอย่างถาวรหรือชั่วคราว โดยวางแผนให้เป็นไปหรือเป็นไปเองและ ที่เป็นประโยชน์หรือให้โทษก็ได้ทั้งสิ้น

จากคำจำกัดความต่างๆ ข้างต้น พอสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมหมายถึงการ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับโครงสร้างของสังคมนั้นๆอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม ทางสังคม หรือการกระทำทางสังคม ทำให้ความสัมพันธ์ทางสังคม เกิดมีความแตกต่างกันขึ้น ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

2.2.2 ความหมายของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

นักสังคมวิทยาได้ให้ความหมายของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมไว้หลายท่าน ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2538 : 130 อ้างอิงมาจาก Davis, 1967 : 622) ให้ความหมายไว้ว่า “การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม” หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทุกอย่าง ที่เกิดขึ้นในวัฒนธรรมทุกสาขา ทุกประเภท กล่าวคือไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับวัตถุ หรือวัฒนธรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับวัตถุ

สุพิศวง ธรรมพันธ (2538 : 68 อ้างอิงมาจาก Smelser, 1988 : 382) ได้ให้ความหมาย ไว้ว่า “การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม” เป็นการเปลี่ยนแปลงซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้ความเชื่อ และลักษณะการแสดงออกของวิถีชีวิตทั่วไปในสังคม ผลของการค้นพบทางวิทยาศาสตร์นั้นทำให้เกิดเทคโนโลยีใหม่ที่ทำให้เปลี่ยนแปลงวิถีใหม่มาให้ผู้คน เช่น ความก้าวหน้าของวิชาฟิสิกส์ ทำให้ เกิดการผลิตระบบสื่อสารแบบโทรเลขและโทรศัพท์ขึ้นใช้ทั่วโลก ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนทาง วัฒนธรรมกว้างขวางทั่วโลกเป็นต้น

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ – ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2532 : 99 – 100) ได้กำหนดความหมายไว้ว่า “การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม” หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ในวัฒนธรรมของประชาชาติหนึ่งๆ ทั้งวัฒนธรรมทางวัตถุและวัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุ แต่อัตราการ เปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมสองประเภทนี้เป็นไปไม่เท่ากัน โดยทั่วไปวัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุนั้นจะ เปลี่ยนแปลงช้ากว่า นอกจากนั้นการเปลี่ยนแปลงอาจเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติหรือโดยการวางแผนก็ได้

จากความหมายที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้นกับระเบียบวิธีการปฏิบัติในสังคม ทั้งสิ่งที่เป็นวัตถุ อันได้แก่ เทคโนโลยีหรือสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ และสิ่งที่ไม่เป็นวัตถุ อันได้แก่ จารีต ประเพณี ค่านิยม กฎหมาย และศาสนา เป็นต้น

2.2.3 ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม

- การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมหนึ่ง หรือในวัฒนธรรมหนึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็ว และสม่ำเสมอ
- การเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ได้เป็นไปชั่วครั้งชั่วคราว หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงเฉพาะเรื่องนั้นๆ โดยลำพัง แต่การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นในลักษณะของลูกโซ่ คือมีผลต่อเนื่องกันไป เมื่อเป็นเช่นนี้ ผลของการเปลี่ยนแปลงก็มีแนวโน้มที่จะขยายออกไปในอาณาบริเวณกว้าง หรือแผ่ออกไปทั่วโลก
- การเปลี่ยนแปลงอาจเกิดได้ทุกสถานที่และมีความสำคัญต่อสังคม และวัฒนธรรมนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและผลของมันย่อมมีความสัมพันธ์กัน คือ ก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลง ในด้านอื่นๆ ติดตามมาอีก
- การเปลี่ยนแปลงสมัยปัจจุบัน เป็นผลมาจากการวางแผนการเอาไว้หรือเป็นผลที่มีมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันกับการเลิกใช้กระบวนการบางอย่างที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
- การเปลี่ยนแปลงมีผลกระทบกระเทือนถึงประสิทธิภาพของปัจเจกบุคคล และ การหน้าที่ ทางสังคมอย่างกว้างขวาง คนทุกคนย่อมมีประสบการณ์เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

2.2.4 สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม

- การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม เกิดจากสาเหตุสำคัญดังต่อไปนี้
- การสังสมทางวัฒนธรรม : การที่หน่วยต่างๆ ของสังคมได้สังสม วัฒนธรรมติดต่อกัน เป็นเวลานาน เช่น ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ติดต่อกันมาตั้งแต่สมัยกรีกโบราณ จนกระทั่งถึงทุกวันนี้ เป็นเหตุให้วิทยาศาสตร์ในทวีปยุโรปเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางด้านของ เทคโนโลยี ทำให้สังคมปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมากมาย
 - ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับวัฒนธรรมอื่น : การรับและการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะ สังคมที่อยู่ใกล้ชิดกัน โอกาสที่จะแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกันมีมากขึ้น เช่น สังคมไทย อยู่ใกล้ชิดกับ สังคมจีน การที่ไทยจะยอมรับเอาวัฒนธรรมจากจีนเป็นไปได้ง่ายและรวดเร็ว
 - การติดต่อกับวัฒนธรรมอื่นโดยตรง : การที่บุคคลในสังคมได้ติดต่อกับ บุคคลในอีก สังคมหนึ่ง ทำให้บุคคลนั้นได้เรียนรู้สิ่งใหม่ แนวความคิดใหม่ แล้วนำมาสู่สังคมของตน เช่น คนไทย ไปต่างประเทศหรือคนต่างประเทศมาประเทศไทย ก็จะมีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม อันเป็นเหตุ ให้มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมขึ้นได้

- ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลง : สิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมทาง ภูมิศาสตร์ เช่น ที่ตั้ง ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ทางสังคมและวัฒนธรรม ถ้าสิ่งเหล่านี้เกิดการเปลี่ยนแปลงก็จะทำให้สังคมและวัฒนธรรม เปลี่ยนแปลงด้วย
- ปัจจัยทางประชากร : การเปลี่ยนแปลงทางคุณภาพ ขนาดของประชากร การเพิ่ม การลด จำนวนประชากร การย้ายถิ่น การเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนของเพศชายและหญิง อัตราส่วนของ คนหนุ่มและคนสูงอายุ ซึ่งเพิ่มภาวะทางประชากรจะมีผลอย่างสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงในเรื่อง การจัดระเบียบทางสังคม การเปลี่ยนแปลงด้านขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ
- ปัจจัยทางเศรษฐกิจ : กิจกรรมทางเศรษฐกิจ คือ การผลิต การบริโภค การจำหน่าย และการแบ่งปันผลประโยชน์ รวมทั้งระบบเศรษฐกิจและโครงสร้างทางเศรษฐกิจมีผลอย่างมาก ต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม กล่าวคือ สังคมและวัฒนธรรมจะเปลี่ยนแปลงไป ตามปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป
- ปัจจัยทางการเมือง : การเกิดสงคราม หรืออิทธิพลของผู้นำในสังคม เช่น คาร์ล มาร์กซ์ เลนิน มหาตมะคานธี เป็นต้น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมได้
- ปัจจัยศาสนาและอุดมการณ์ : ความคิด ความเชื่อ อุดมการณ์และศาสนาอาจ เป็นปัจจัย สำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงได้ เช่น จรรยาแบบโปรเตสแตนต์ เป็นรากฐานของกำเนิดระบบทุนนิยม ในยุโรปตะวันตก เป็นต้น
- วิฤตติการณ์ในสังคม : การเกิดความวุ่นวายและความยุ่งยากในสังคม ทำให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมได้เช่น เศรษฐกิจตกต่ำ ภัยธรรมชาติ โรคระบาด เป็นต้น
- ความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าวิจัย และประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ ขึ้นในสังคมอยู่เสมอๆ เป็นสาเหตุสำคัญให้สังคมและวัฒนธรรม เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและในทุกๆ ด้านทั้งวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุและไม่ใช่วัตถุ
- ปัจจัยทางจิตวิทยา : นักจิตวิทยาเชื่อว่า สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและ วัฒนธรรม เนื่องมาจากความรู้สึกของมนุษย์ในสังคมที่ชอบการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ชอบค้นคว้า สิ่งแปลกๆใหม่ๆ ชอบหาประสบการณ์ใหม่ จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรมขึ้น
- ความสนใจและความต้องการของคนส่วนใหญ่ในสังคม : จนกลายเป็น ประชามติ หรือเสียงส่วนใหญ่ ก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ เช่น ประชาชนนัดประชุมกันเพื่อเรียกร้อง ให้รัฐบาลช่วยเหลือให้มีไฟฟ้า ประปา จนรัฐบาลต้องให้ความช่วยเหลือตามที่ต้องการ

2.3 ลัทธิวัตถุนิยม

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน อธิบายว่า วัตถุนิยม เป็นศัพท์บัญญัติของคำ Materialism มี 3 ความหมาย คือ

- แบบแผนการใช้ชีวิตของคนในสังคมที่ปรารถนาเพียงความสุขทางอารมณ์ ต้องการที่จะครอบครองเป็นเจ้าของวัตถุสิ่งของหรือความสะดวกสบายทางกายภาพ โดยมองข้ามคุณค่าทางศีลธรรมและจิตใจ
- ความหมายในเชิงปรัชญาเกี่ยวกับธรรมชาติของความจริงว่า ปรากฏการณ์ทั้งหลาย มีความสัมพันธ์ทางสังคมที่ปรากฏขึ้นจริงเป็นตัวกำหนด
- แนวคิดทฤษฎีที่ถือว่าความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจเป็นสาเหตุพื้นฐานของ ปรากฏการณ์ทางสังคม คาร์ล มาร์กซ์ (Karl Marx) ใช้คำว่า “วัตถุนิยมประวัติศาสตร์” (Historical materialism) เพื่อหมายถึงทฤษฎีของเขา ที่อธิบายในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ มาร์กซ์ให้ความสำคัญแก่วัตถุ เพราะถือว่าวัตถุนั้นจะเป็นพื้นฐานของการดำรงอยู่ของชีวิตมนุษย์ ระบบการผลิตหรือเทคโนโลยีเป็นเรื่องของการสร้างวัตถุ ระบบการผลิตจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับเทคโนโลยีที่ใช้เช่น ระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ซึ่งจำเป็นต้องใช้เครื่องจักรและทุนอื่นๆเป็นจำนวนมาก มนุษย์ก็จะมีความสัมพันธ์กันในฐานะผู้เป็นเจ้าของทุน กับผู้ใช้แรงงาน มาร์กซ์เชื่อว่าตราบดีที่กรรมสิทธิ์ในปัจจุบันการผลิต เช่น ที่ดิน โรงงาน ยังเป็นของเอกชน ตราบนั้นก็จะมี การเอารัดเอาเปรียบกันในสังคม ชั้นชนที่เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตจะต้องมีการเอารัดเอาเปรียบชั้นชนที่มีแต่แรงงาน ยิ่งในสังคมอุตสาหกรรมทุนนิยมการเอารัดเอาเปรียบจะมีมากขึ้น การต่อสู้ดิ้นรนระหว่างชั้นชนจะรุนแรงยิ่งขึ้น จนกระทั่งถึงจุดหนึ่ง การปฏิวัติของชั้นชนกรรมมาชีพจะเกิดขึ้น ระบบทุนนิยม และระบบชั้นชนจะถูกทำลาย จะเกิดสังคมใหม่ขึ้นมาเป็นระบบที่เรียกว่า “คอมมิวนิสต์” ในสังคมนี้ กรรมสิทธิ์ในเครื่องมือการผลิตจะเป็นของส่วนรวม เพราะฉะนั้น การแบ่งแยกชั้นชนจะไม่เกิดขึ้น สถาบันสังคมต่างๆก็จะเปลี่ยนแปลงไปในทางสร้างความสมบูรณ์แก่ชีวิตมนุษย์ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

ในทางปรัชญาถือเป็นลัทธิปรัชญาที่มีความเชื่อในโลกแห่งวัตถุ (The world of things) มีความเชื่อในการแสวงหาความจริงโดยติดตามแนวคิดของจิตนิยมอย่างเดียวนั้นไม่พอ ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงตามธรรมชาติด้วย ความจริงที่แท้คือ วัตถุที่ปรากฏต่อสายตา สามารถสัมผัสได้ สิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานของการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ บิดาของลัทธินี้คือ อริสโตเติล (Aristotle) นักปราชญ์ชาวกรีกลัทธิปรัชญาสาขานี้เป็นต้นกำเนิดของการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์

2.3.1 พิจารณาปรัชญาลัทธิวัตถุนิยมในแง่สาขาของปรัชญา จะได้ดังนี้

- อภิปรัชญามีความเชื่อว่า ความจริงมาจากธรรมชาติ ซึ่งประกอบสิ่งที่เป็นวัตถุสามารถสัมผัสจับต้องได้ และพิสูจน์ได้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์
- ญาณวิทยาเชื่อว่าธรรมชาติเป็นบ่อเกิดของความรู้ทั้งหมดความรู้ได้มาจากการได้เห็น ได้สัมผัสด้วยประสาทสัมผัส ถ้าสังเกตไม่ได้มองไม่เห็น ก็ไม่เห็นว่าเป็นความรู้ที่แท้จริง
- คุณวิทยา เชื่อว่าธรรมชาติสร้างทุกสิ่งทุกอย่างมาดีแล้วในด้านจริยศาสตร์ก็ควรประพฤติปฏิบัติตามกฎธรรมชาติ กฎธรรมชาติก็คือศีลธรรมจรรยา ขนบธรรมเนียมประเพณีซึ่งใช้ควบคุมพฤติกรรมมนุษย์ส่วนสุนทรียศาสตร์เป็นเรื่องของความงดงามตามธรรมชาติสะท้อนความงามตามธรรมชาติออกมา

2.4 ลัทธิบริโภคนิยม

บริโภคนิยม (Consumerism) โลกาภิวัตน์ คือผลจากกระบวนการพัฒนาที่ต่อเนื่องของระบบทุนนิยมที่มุ่งเข้าสู่การเปลี่ยนคุณค่าวัฒนธรรมและจิตใจ จนทำให้กลายเป็นสินค้าอย่างแบบเนียนจนเราไม่รู้สึกรู้สีกตัว กระบวนการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่จากโลกาภิวัตน์มีผลต่อเศรษฐกิจ และการเมือง แต่ที่เรายังขาดการทำความเข้าใจก็คือ “มิตินวัตกรรม” สืบเนื่องมาจากการไม่สร้างความกระจำงัดต่อปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม และผลกระทบภายใต้แรงกระแทกและแรงผลักดันจากโลกาภิวัตน์ ปรากฏการณ์ของการบริโภคนิยม (Consumerism) ที่เน้นให้มนุษย์ตั้งเป้าหมายของความสุขและชีวิตของผู้คน ไว้กับการที่จะบริโภคให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อันปรากฏขึ้นเป็นกระแสหลักขึ้นนำสังคมในปัจจุบันนั้นถือเป็นขั้นตอนหนึ่งของระบบทุนนิยมที่เรียกว่า ระบบทุนนิยมสมัยใหม่ (Modern Capitalism) ซึ่งมีการพัฒนาการผลิตอยู่ในระดับที่สูง มีการขยายตัวของกระบวนการผลิตขนาดใหญ่ พัฒนาทางเทคโนโลยี ก่อให้เกิดการเพิ่มศักยภาพของการผลิต ซึ่งตามตรรกะของทุนที่จะต้องมีการเติบโตในแนวขยายอยู่ตลอดเวลา เทคโนโลยีทางการสื่อสารนั้น เจริญก้าวหน้าและ สามารถใช้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ออกไปได้อย่างรวดเร็วและกว้างไกล ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารผ่านดาวเทียม หรือทางสายเคเบิลทางอินเทอร์เน็ต ทำให้สื่อต่าง ๆ จากต่างประเทศสามารถเผยแพร่ข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและครอบคลุมพื้นที่เกือบทั่วทุกมุมโลก ดังเช่น สถานีโทรทัศน์ CNN BBC และภาพยนตร์จาก Hollywood หรือ Website ต่าง ๆ การส่งอีเมลล์และการใช้อินเทอร์เน็ตในคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ เพื่อรับข้อมูลข่าวสาร ทำให้สื่อเหล่านั้นมีอิทธิพลต่อประเทศที่บริโภคสื่อเหล่านั้น

มอง โบคิริยาร์ด (Jean Baudrillard) เป็นนักคิดวิพากษ์สังคมบริโภคนิยม โดยโบคิริยาร์ด มองเห็นว่าการบริโภคในปัจจุบันไม่ใช่การบริโภคเพื่อสนองตอบ ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน หรือการใช้ประโยชน์โดยตรงจากสินค้าอีกต่อไป หากแต่กลายเป็นการบริโภคเชิงความหมาย หรือที่เรียกว่า “การบริโภคเชิงสัญลักษณ์” (consumption of sign) สัญลักษณ์ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสิ่งอื่น ปฏิบัติหน้าที่แทนสิ่งอื่นที่ขาดหายไปดังนั้นสิ่งของต่างๆ ไม่ได้มีคุณค่าในตัวเองแต่ถูกกำหนดให้เป็นส่วนประกอบในการสร้างบรรยากาศของระบบคุณค่าระบบใดระบบหนึ่ง ที่ดำรงอยู่มากมายในสังคมปัจจุบัน คุณค่าที่สัญลักษณ์สร้างขึ้นนี้เองได้ทำให้สิ่งของสามารถรวมเข้าไปอยู่ในระบบหนึ่งๆ ได้ ในปัจจุบันนี้ การบริโภคสินค้าต่างๆ ของคนทั่วไป เป็นการบริโภคเชิงสัญลักษณ์ทั้งสิ้น กล่าวคือ “ความต้องการ” สำหรับสังคมบริโภคจึงไม่ใช่ความต้องการที่วัตถุนั้นใช้ทำหน้าที่อะไร แต่เป็นความต้องการ “ความแตกต่าง” ที่เป็นความแตกต่างใน “ความหมายของสังคม” สังคมในปัจจุบันจึงเป็นสังคมที่มีความต้องการอย่างไม่สิ้นสุด ไม่ใช่ความต้องการที่แท้จริง แต่เป็นผลมาจากขอบเขตวัฒนธรรม การบริโภคจึงเป็นเรื่องของการโอ้อวด เป็นการบริโภคจินตนาการ บริโภคความฝัน

2.5 การเชื่อมโยงระบบทางสังคมและปรัชญาพื้นฐานกับแนวความคิดของงาน

เนื่องมาจากแนวความคิดของงานที่กล่าวไว้ในบทที่หนึ่ง ข้าพเจ้าได้รับรู้และได้เห็นถึงลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดเป็นความคิดที่อยากแสดงทัศนคติของตนเอง ที่มีต่อสังคมในเรื่องความฉาบฉวยที่เกิดขึ้นในโลกยุคที่ความสำคัญของวัฒนธรรมลดลง และสังคมที่เปลี่ยนแปลงเร็วขึ้น ทั้งนี้จึงขอนำเสนอบทความตัวอย่างจากนักเขียนบทความ ที่สามารถอ้างอิงและสนับสนุนแนวความคิดของงานได้

2.5.1 "จริต" คนเมือง โดย ฌ็อง-ฌัก กูแซ็ญ วังษ์สง่า

โลกของ "ไซเชียมมีเดีย" ในยุคนี้ ทำให้ผู้คนทั้งที่รู้จักกันและไม่รู้จักหน้าค่าตากันเลย เชื่อมโยงเข้าหากันได้อย่างง่ายดาย แลยังเป็นพื้นที่ส่วนตัวที่เปิดเผยมต่อสาธารณะ ทำให้คนรู้จักตัวตนกันและกันจนกลายเป็นช่องทางสำหรับเพื่อนฝูงและคนที่มีแนวคิดเดียวกันไว้สื่อสารระหว่างกันอย่างเป็นกลุ่มเป็นก้อน

โดยเฉพาะในกลุ่ม "คนเมือง" ที่เข้าถึงโลกออนไลน์ได้สะดวกและรวดเร็วบวกกับพฤติกรรม "คนเมือง" ซึ่งเป็นสิ่งที่มีชีวิตชนิดพิเศษที่ไม่เหมือนใคร เพราะนอกจาก "รักง่าย...หน่ายเร็ว" แล้ว ยังมีต่อมรับรส หรือ "ตื่นตัว" กับสิ่งกระตุ้นรอบข้างได้เร็วเป็นพิเศษ ยิ่งทำให้ "ไซเชียมมีเดีย" เข้ามามีบทบาทในการใช้ชีวิตชนิดแทบจะขาดไม่ได้ไปเสียแล้ว

เห็นได้ชัดเจนจากกรณีของโคนต์ "คริสปีคริม" ที่มีแหกขี้ตามายื่นต่อแถวกันอย่างยาวเหยียดตั้งแต่ ห้างยังไม่เปิดเมื่อครั้งเข้ามาในไทยใหม่ ๆ หรือกรณีของ "โรติบอย" ในช่วงก่อนหน้านั้น หรือกรณี ของ "ตุ๊กตาเฟอร์บี้" ที่ได้รับความนิยมอย่างถล่มทลายในเวลาอันรวดเร็ว แหล่งซื้อทางอินเทอร์เน็ต แบบไม่เกี่ยงราคา แถมยังเอามาเลี้ยงดูราวกับลูกในไส้ แต่อยู่ได้แค่เวลาสั้นๆ ลูกรักอย่าง "เฟอร์บี้" ก็ถูกทิ้งแบบไม่ใช่ดี

และล่าสุดกับกระแสข่าวโพคั่ว "การ์เรตต์ ป็อบคอร์น" แปรนงค์จากชิคาโก ที่เข้ามาเปิดสาขาแรก ที่สยามพารากอน เมื่อปลายเดือนที่ผ่านมา คนเมืองก็ต่อคิวซื้อกันอย่างยาวเหยียด ไม่ต่างจากกระแส แห่งคริสปีคริม

ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นว่า ความสุขอย่างหนึ่งของคนเมือง คือพฤติกรรมที่เรียกว่า "พวกมากลากไป" หรือ "กลัวตกกระแส" โดยเฉพาะเมื่อเห็นเพื่อนๆ อัพเฟซบุ๊ก อินสตาแกรม กับปรากฏการณ์ ต่างๆ ที่เกิดขึ้น หน้าเพจของเราคงไม่มีไม่ได้ ไม่เช่นนั้นก็กลายเป็นคนตกเทรนด์ ไปทันที

จะเห็นว่าเวลาของคนเมือง นอกจากชีวิตที่เร่งรีบ การเรียน การทำงานที่รัดตัวแล้วอีกส่วนหนึ่ง ของชีวิต คือ การแบ่งเวลาไปให้กับการ "ตามกระแส" เพื่อให้รู้สึกถึงการเป็นส่วนหนึ่งในสังคม เพื่อบ่งบอกคนรอบข้าง หรือคนในสังคม ไม่ว่าจะที่โรงเรียน หรือที่ทำงานว่าเราก็เป็นส่วนหนึ่ง ในสังคมนั้นๆ

จริตคนเมืองจึงปลูกได้ง่าย หากนักการตลาดรู้จักพฤติกรรมเหล่านี้อย่างลึกซึ้ง เชื่อว่าไม่ใช่เรื่องยาก ที่จะ "สร้างกระแส" ให้กับแบรนด์สินค้าของตัวเอง ผ่านกลยุทธ์ต่างๆ ที่ทำให้คนรู้สึก ว่า หากไม่เข้าร่วมจะตกขบวนและคุยกับเพื่อนๆไม่รู้เรื่อง

อย่างกระแสล่าสุดที่ถูกสร้างให้เกิดเป็นความรู้สึกร่วมกัน คือ กระแส "รักชาติ" ที่งานนี้คนเมือง (ส่วนใหญ่) ก็ไม่ยอมตกขบวนเช่นกัน บางคนไม่น่าแปลกใจ เพราะแสดงออกถึงการสนใจ การบ้านการเมืองติดตามข่าวสารมาโดยตลอด

แต่สำหรับบางคนที่ตลอดชีวิตวัยรุ่นจนทำงาน สนใจแต่เรื่อง "กิน ดื่ม เที่ยว" แต่อยู่ดี ๆ วันหนึ่ง เพื่อนๆ รอบข้าง คนในสังคม ดารา คนที่มีชื่อเสียง ลูกออกไปเดินขบวน ใส่เสื้อลายธงชาติ สายรัดข้อมือ แดง,ขาว,น้ำเงินกับคล้องคอด้วย"นกหวีด"

จากคนที่ไม่เคยสนใจอะไรเลย ไม่รู้ว่าใครเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอะไร ไม่รู้ว่ากฎหมาย นิรโทษกรรมคืออะไร ก็ขออาสาแต่งฟรีอ็อป ฟรีอมสรรพ ไปเดินขบวนกับเขาด้วย เดินไปก็ถ่ายรูป แล้วขึ้นเฟซบุ๊กไปในทุก ๆ อิริยาบถ แล้วลั่นให้คนมากคไลค์ นี่คือการแสดงออกว่าฉันก็เป็น ส่วนหนึ่งในวงสังคมของ"คนเมือง"ที่ไม่ยอมตกขบวนประวัติศาสตร์

แต่สิ่งที้นักการตลาดทั้งหลายจะลืมไม่ได้เลย คือ "จริตคนเมือง" นั่น "รักง่ายหน่ายเร็ว" เหมือนการ "จุดพลุ" ที่จะมีแค่ช่วงเวลาหนึ่งที่แสงจะเจิดจ้ากลางท้องฟ้า แต่แค่แป๊บเดียว แสงที่เจิดจ้า นั้น ก็จะวูบหายไปคนเมืองจึงไม่ชอบอะไรที่ลากยาวหรืออยู่กับสิ่งนั้นๆนานๆเข้าทำนอง "บ๊ายอะไรเป็นพักๆ" อย่างในกรณีของ "มีอบลูงก้านันสุเทพ" จากวันเริ่มต้นถึงวันนี้ กินเวลานานถึง 3 เดือนกว่า จึงไม่แปลกที่ตอนนี้"คนเมือง"หลายคนเริ่ม"ถอนตัว"แล้วกลับไปทำกิจวัตรประจำวัน ของตัวเองหรือกลับเป็น "ตัวคน" เดิมที่เคยเป็นอยู่ เพราะกระแสของลูงก้านันเริ่มแผ่ว เพื่อนๆในวง สังคมที่ตัวเองอยู่ หลายคนก็เลิกไปร่วม เมื่อเราหยุดก็ไม่ได้ทำให้คนทั่วไปรู้สึกที่เราตกกระแสอะไร

นี่แหละ "จริตคนเมือง" ที่แท้จริง...

2.5.2 ME ME ME Generation โดย Joel Stein แปลและเรียบเรียงโดย ธาม เชื้อสถาปนศิริ

โจเอล อ้างข้อมูลที่น่าตกใจจาก “The National Institutes of Health” (สถาบันสุขภาพแห่งชาติ – อเมริกา) ว่า ผู้คนอเมริกันที่อายุเฉลี่ย 20ปี (ระหว่าง20-29ปี) มีระดับการ “หลงตัวเอง” มากกว่าคนรุ่นลูกลูปู่หรือยุคเบบี้บูม (ซึ่งน่าจะอายุขณะนี้ประมาณ65 ปี) เป็นอัตราที่มากถึง 3 เท่า! สถาบันสุขภาพแห่งชาติ (อเมริกา) เปิดเผยข้อมูลว่า คนรุ่นใหม่กำลังเป็นโรค “Narcissistic Personality Disorder” ซึ่งหมายถึง บุคคลที่มีอาการหลงใหลในบุคลิกภาพของตนเอง และมีความเชื่อว่าโลกหมุนเวียนโคจรรอบตนเอง อาการนี้บ่งชี้ได้จากการที่เขาขาดความสามารถที่จะรู้สึก แสดงความสนใจเห็นอกเห็นใจผู้อื่น แต่เขากลับมีแรงปรารถนาที่จะมุ่งสนใจตัวเองอยู่ตลอดเวลา คนที่มี “บุคลิกภาพหลงตัวเอง” อาจจะมีอาการ/พฤติกรรมดังนี้

- ปฏิกริยาต่อการวิพากษ์วิจารณ์ ด้วยความโกรธแค้น สร้างความน่าละอาย/ขายหน้าและความอับอายน่าอศุ
- เปรียบผู้อื่น เพื่อตอบสนองความต้องการชนะ หรือวัตถุประสงค์ของตนเอง
- มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นคนสำคัญมากเกินพอดี
- พูดยกยอเกินกว่าความเป็นจริงเกี่ยวกับความสำเร็จหรือความสามารถของตนเอง
- มีใจหมกมุ่นกับจินตนาการความสำเร็จ พลัง อำนาจ ความงาม สติปัญญา หรือ รักในอุดมคติ
- ใช้เหตุผล ที่ไม่สมเหตุสมผล กับสิ่งที่ตนเองชื่นชอบ หลงใหล คาดหวัง
- ต้องการเป็นที่ชื่นชม ยอมรับและหลงใหลอยู่ตลอดเวลา

- เพิกเฉย ไม่เอาใจใส่ต่อความรู้สึกของผู้อื่น
- และมีความพยายามเพียงน้อยนิดที่จะแสดงความเห็นใจผู้อื่น
- คิดหมกมุ่นอยู่กับผลประโยชน์และความต้องการของตนเอง
- ไล่ตามเป้าหมายที่เห็นประโยชน์แก่ตนเอง

เมื่อวิเคราะห์ถึง “สาเหตุ อัตรากาโรคเกิดโรค และ ปัจจัยความเสี่ยง” ของโรค ยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่ามาจากสิ่งใด อาจเป็นได้ทั้งจาก ประสบการณ์ช่วงวัยเด็ก การเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ละเอียดซึ่งน่าจะเป็นสาเหตุหลักในการพัฒนาสภาวะของโรคนี้ วิธีการรักษาโรคนี้ คือ เข้ารับการบำบัด หรือได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่น ด้วยความเอาใจใส่ และการดูแลอย่างเห็นอกเห็นใจ

ขณะที่ บทความชื่อ “7 เหตุผลที่คนรุ่นใหม่ กลายเป็นคนหลงตัวเอง” เขียนโดย Hannah Kapp-Klote ที่อ้างบทความของ Joel Stein ก็วิเคราะห์ว่า จริงๆ แล้วความหลงตัวเองของคนรุ่นใหม่ นั้น ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อ คือ

- รายการโทรทัศน์ประเภทเรียลลิตี้

Hannah วิเคราะห์ว่า คนรุ่นใหม่ นั้น เป็นคนรุ่นแรก ที่เติบโตภายใต้รายการโทรทัศน์ประเภทเรียลลิตี้ และถูกความบันเทิงประเภทนี้กล่อมกล่อมเป็นประสบการณ์ในชีวิต ซึ่งผู้คนพยายามไต่เต้าจากคนธรรมดาๆทั่วไป มาประกวดแข่งขัน ผ่านการร้อง เล่นเต้นรำ หรือ ใช้ความสวยงาม ความสามารถ หรือชะตาชีวิตที่พลิกผันมากลายเป็นคนดังมีชื่อเสียงในสังคม การเป็นคนดัง กลายเป็นงานที่ใฝ่ฝันของผู้คนรุ่นใหม่ในสังคมปัจจุบัน!

- อินเทอร์เน็ต

เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ เรดดิท ฟินเทอเรสต์ หรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ต่างๆ นี้ ได้ผลิตและสร้างให้คนรุ่นใหม่ตกเป็นเหยื่อของตนเอง ด้วยเนื้อหาที่พวกเขาสร้าง ผลิต อด และส่งต่อกันอย่างมากมาย (เฉพาะเนื้อหาที่พูดเกี่ยวกับตนเอง) และการสร้างความสัมพันธ์เสมือนที่ฉาบฉวยบนโลกออนไลน์ บทสนทนากับคนแปลกหน้า ฯลฯ เหล่านี้ได้กลายมาเป็นอีกปัจจัยที่สำคัญ

- ป้าอวย ป้าชม ป้าเชลียร์ ป้าคัน

ยอมรับความจริงเถอะว่า ในสังคมออนไลน์ หรือในสื่อปัจจุบัน ถ้ามีใครสักคนมาพูดมาชม ว่าคุณนะเป็นคนพิเศษ เป็นคนสวย หล่อ ดี น่าหลงใหล และพูดแบบนี้ทุกวัน เป็นแรมปี คุณจะไม่สนใจเขาเลยหรือ? เราเป็นคนรุ่นพิเศษ ก็ตามที่พวกเขา (สังคมออนไลน์) เป็นลูกช่างอวยนั่นเอง อธิบายได้ว่า ในสังคมปัจจุบัน มีคนช่างอวย ช่างอวย ช่างเลี่ยม เป็นวัฒนธรรมเฮโลสาระพาคคนกลุ่มใหญ่ส่งเสียงเรียกร้องชื่นชมยินดีในความพิเศษที่เรามีในสิ่งที่เรานำเสนออยู่ตลอดเวลา ก็เลยกลายเป็นวัฒนธรรม “ไปไหนไปด้วย เฮ้ไหนเฮ้ด้วย” (bandwagon) (ข้อนี้ เปรียบเทียบจากสังคมอเมริกัน จะรู้จัก Mr.Fred Rogers คนทำสื่อทางโทรทัศน์เกี่ยวกับรายการเด็ก ขาว และวาระทางสังคมซึ่งมีอิทธิพลในการโน้มน้าวใน ชักจูงกระแสสังคมในอเมริกา อาจเปรียบเทียบกับได้กับคนดังในวงการสื่อบ้านเราทั้งหลาย แต่ในที่นี้ผู้เขียนบทความหมายถึงว่าเราทุกๆ คนล้วนก็เป็นคนอวย คนเชียร์ คนคันกันทั้งนั้นในโลกสังคมออนไลน์)

เราทุกคนล้วนอยู่ในสังคมผู้ชม (spectacle society)

- วัฒนธรรมบริโภคนิยม

ใครกัน ที่จะชื่นชอบแนวคิดการสร้างวัฒนธรรมคนรุ่นต่างๆ มากที่สุดล่ะ ถ้าไม่ใช่ “นักการตลาด” คนรุ่นเรา (รุ่น generation x ถึงอายุของผู้เขียน) มีจุดกำเนิดมาจากโทรทัศน์ และโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต (สำหรับรุ่น millennial) ซึ่งเป็นคนรุ่นที่เกิดมาในวัฒนธรรมของการบริโภค การซื้อ การขาย และกระทั่ง การขายบุคลิก หน้าตา ตัวตน ก็เป็นเรื่องปกติ

- การไร้ซึ่ง “คนต้นแบบ”

คนรุ่นใหม่ (Millennials) นั้นเติบโตมากับพ่อแม่(เจนเนอร์ชั่นเอ็กซ์) ในรูปแบบครอบครัวเดี่ยว มากกว่าการเลี้ยงดูของปู่ย่าตายาย (ซึ่งเป็นรุ่นเบบี้บูมเมอร์-ยุคทารกเกิดใหม่หลังสงครามโลก) คนรุ่นใหม่ที่อยู่กับเพื่อนๆ มากกว่า และพวกเขาต่างก็สนใจว่า ในบรรดาเพื่อนๆ ที่โรงเรียน ใครเด่น ใครเท่ ใครเฟี้ยว ใครเฉียว ใครเป็นผู้นำแฟชั่นและกิจกรรมสุดเจ๋ง

(ตัวอย่างหนังเรื่อง “Mean Girls (2004)” จะมีตัวละคร 2 คนที่คอยตามผู้นำกระแสวัยรุ่นที่โรงเรียน และขี้อึดเธอ/เขาเป็นแบบอย่างในชีวิต) และคนรุ่นใหม่ (ในวัฒนธรรม/สังคมอเมริกัน) ก็ชอบที่จะทำงานหาเลี้ยงตนเองเพื่อได้ค่าทอม พวกเขาจึงมีสถานะ “หยิ่งทะนง” (ego) ไปด้วย แต่ก็ยังขัดแย้งในตัวเอง เพราะไม่มีคนต้นแบบชีวิตให้ได้เรียนรู้จากเพื่อนๆ ด้วยกันในวัยเรียน

- เราอยู่อุตสาหกรรม “ถ้วยรางวัลแห่งการมีส่วนร่วม”

สำหรับคนที่กังวลว่าคนรุ่นใหม่จะสนใจเฉพาะเรื่องตัวเองเท่านั้น พวกเขามักบ่นว่าคนรุ่นใหม่ชอบมีส่วนร่วมกับเรื่องต่างๆ อย่างบริสุทธิ์ใจเพราะมีแรงดึงดูดใจว่าจะได้ “ประกาศนียบัตร ป้ายประกาศ ถ้วยรางวัล” เราจะเห็นภาพพ่อแม่ปัจจุบัน ต่างพะเน้าพะนอลูกๆ ให้เข้าร่วมกิจกรรมประกวด แข่งขันต่างๆ (ทั้งกีฬา ดนตรี ศิลปะ การศึกษา หรือร้องเล่น เต้นรำ) และทางโรงเรียน ครู หรือผู้จัด ก็จะต้องมี “ประกาศนียบัตรประกาศเกียรติคุณ” เหน็บท้ายติดตัวกลับบ้านกันไปทุกๆ คน แตกต่างจากคนรุ่นก่อน ที่กว่าจะได้ถ้วย โล่รางวัล หรือประกาศคุณงามความดี ต่างก็ต้อง “ทำสิ่งนั้นจนสำเร็จบรรลุผล” เป็นที่หนึ่ง ยอดเยี่ยม กว่าคนอื่นๆ แบบพิสูจน์เห็นผลสัมฤทธิ์จริง ถึงจะได้รางวัล แตกต่างกับสมัยนี้ เพียงแต่การเข้าร่วม คือ ความสำเร็จ และหากเข้าร่วมกิจกรรม การประกวดใดๆ แล้วไม่ได้รับโล่ ประกาศ เด็กรุ่นใหม่ก็จะรู้สึกเสียใจ เศร้าใจมาก กลายเป็นว่าคนรุ่นใหม่ ถูกเลี้ยงดูปลูกฝังค่านิยมการทำทุกอย่างโดยได้รับรางวัลและการประกาศเกียรติคุณ ถูกหล่อหลอมมาในอุตสาหกรรมถ้วยรางวัลแห่งการเข้าร่วม (The Participation Trophy Industrial Complex) โดยมีครู พ่อแม่สร้างแรงจูงใจสนับสนุนให้พวกเขาให้ความสำคัญตัวเองมากยิ่งขึ้น เสพติดความสำเร็จแบบสำเร็จรูปมากขึ้น

ฉะนั้นจึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า เวลาที่พวกเขาทำงาน ทำการบ้าน รายงาน พวกเขาจะต้องฟุ้งฟิงฟิงพาดูเกิ้ลมากขึ้น เพราะมันง่าย เร็ว สะดวกกว่าที่จะต้องใช้ความพยายามค้นคว้า คนทำบางสิ่งบางอย่างที่ไม่สำเร็จรูป

2.6 ผลงานศิลปะที่ใช้แนวความคิดจากระบบทางสังคมและปรัชญาพื้นฐาน

2.6.1 Maleonn (Ma Liang)

ศิลปินชาวจีน เกิดที่เซี่ยงไฮ้ในปี 1972 จบการศึกษาจาก Fine Art College of Shanghai University ในสาขากราฟฟิคดีไซน์เนอร์ หม่าเหลียนสร้างงานศิลปะภายใต้แนวคิดของ Surreal เนื่องจากครอบครัวของเขาได้ทำงานในแวดวงศิลปะ และตัวเขาเองก็สนใจการวาดรูปตั้งแต่วัยเด็ก แต่หลังจากเรียนจบเขาได้ไปทำงานด้านเกี่ยวกับภาพยนตร์และเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ และแม้ว่าในช่วงชีวิต ที่หม่าเหลียนได้ทำอยู่ในวงการภาพยนตร์นั้น เขาจะไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับงานถ่ายภาพเท่าไร แต่เมื่อเขาได้กลับมาเป็นช่างภาพจริงจัง จึงทำให้ผลงานของเขามีการจัดองค์ประกอบที่ทำให้นึกถึงฉากในภาพยนตร์ การแต่งกายของแบบที่อยู่ในผลงานบางชิ้น มีการซ่อนนัยยะทางสังคม และการเมืองเอาไว้ เช่นผลงานชุด Postman(2008), Little Flagman(2008), Shanghai boys(2005) แบบที่อยู่ในภาพถูกจัดให้ใส่ยูนิฟอร์มคล้าย Red Guard ในสมัยที่เกิดการปฏิวัติในประเทศจีน (Cultural Revolution 1966-1976) แต่ทั้งหมดถูกถ่ายทอดออกมาในเชิงเสียดสีและตลกขบขัน

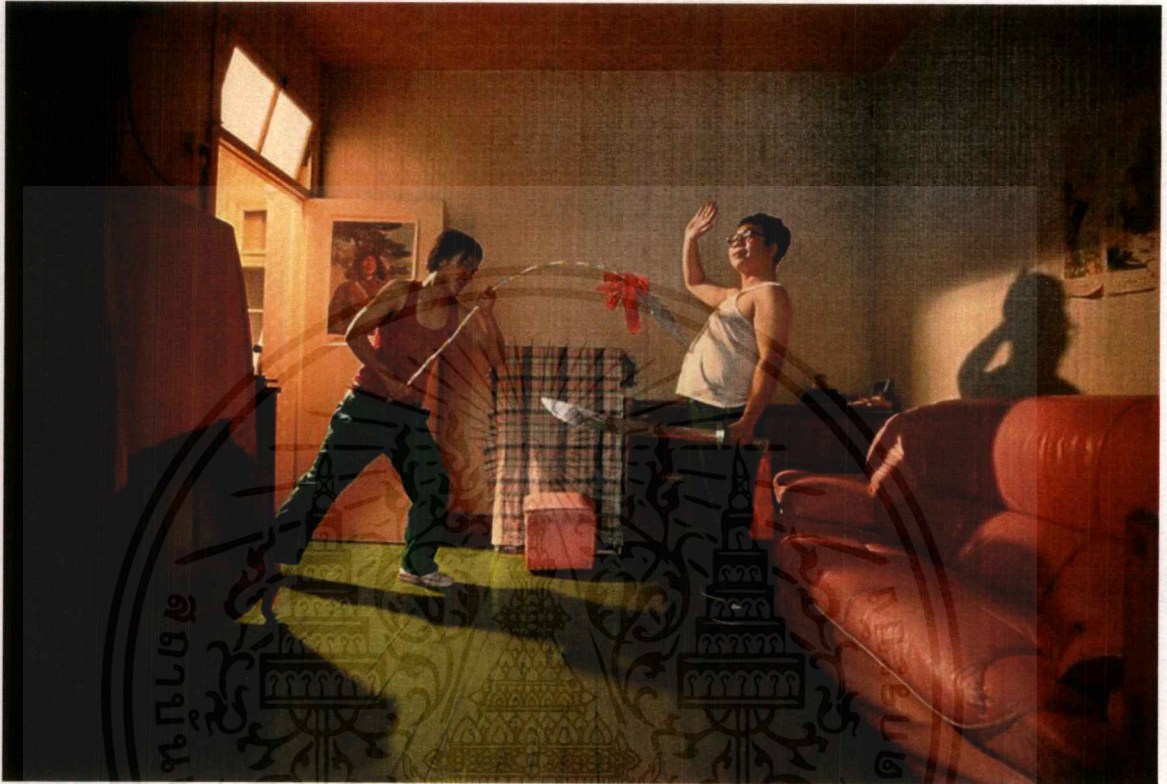

ภาพที่ 1 Shanghai boy (2005), Maleonn

นอกจากนั้นงานส่วนใหญ่ของหม่าเหลียน มักจะเกี่ยวกับความฝันและความทรงจำในวัยเด็กของเขา รวมไปถึงอารมณ์ความรู้สึกในห้วงเวลานั้น งานของเขาก็จะมีการเชื่อมโยงจินตนาการ บนโลกแห่งความจริงและไม่จริง เขาพยายามจะนำอิทธิพลจากโลกปัจจุบันและพฤติกรรมร่วมสมัยของมนุษย์มารวมกัน ให้เกิดเป็นภาพที่งดงามสะท้อนถึงความจริงที่แตกต่างของโลก ทำให้งานของเขาจะเน้นไปทางแฟนตาซีที่ประกอบไปด้วยสัญลักษณ์ ที่จะใช้เป็นตัวแทนแนวคิดของเขา ได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ผลงานช่างภาพ

ภาพที่ 2 Amber, Maleonn

ภาพชุด Amber เป็นชุดภาพที่สื่อถึงยุคหลังการปฏิวัติประเทศจีนใหม่ๆ ทำให้คนรุ่นหลังมีการปลูกฝังแนวคิดสังคมนิยมและคอมมิวนิสต์ตามลัทธิเหมา (ในยุคนั้นมีการก่อตั้ง Red Guard ขึ้นเพื่อสนับสนุนผู้นำเหมา) และเนื่องด้วยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงและการเติบโตทางเศรษฐกิจของสังคมจีนมากขึ้น ผู้คนจึงลืมรากเหง้าของตัวเอง และด้วยความที่เหมาเหลียนเห็นความสำคัญในจิตวิญญาณของชาวจีนที่นับวันจะกลายเป็นอดีตที่เลือนลาง จึงได้สร้างผลงานที่ล้อเลียนให้เห็นถึงอดีตรากเหง้าที่เคยเป็นต้นเหตุของการเจริญก้าวหน้าในทุกวันนี้

โดยในภาพศิลปินมีการใช้สัญลักษณ์แทนบุคคลและความหมายต่างๆ คือเงาที่ทอดออกมาจากชายคนหนึ่ง แทนรูปลักษณ์ของท่านผู้นำเหมาเจ๋อตุง และชายเสื้อแดงที่ใช้หอกเข้ามาทิ่มชายเสื้อขาว (ชายเสื้อขาวเป็นตัวแทนของท่านเหมา) แต่กลับทำอะไรชายเสื้อขาวไม่ได้ นั่นหมายถึงผู้นำเหมาที่เป็นผู้นำการปฏิวัติคอมมิวนิสต์ที่เป็นบ่อเกิดของความเจริญของสังคมจีน นอกจากนั้นมีการใช้สีที่เป็นตัวแทนของประเทศคือสีแดง มีการซ่อนรูปภาพที่มีความหมายแทน Red Guard อยู่ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

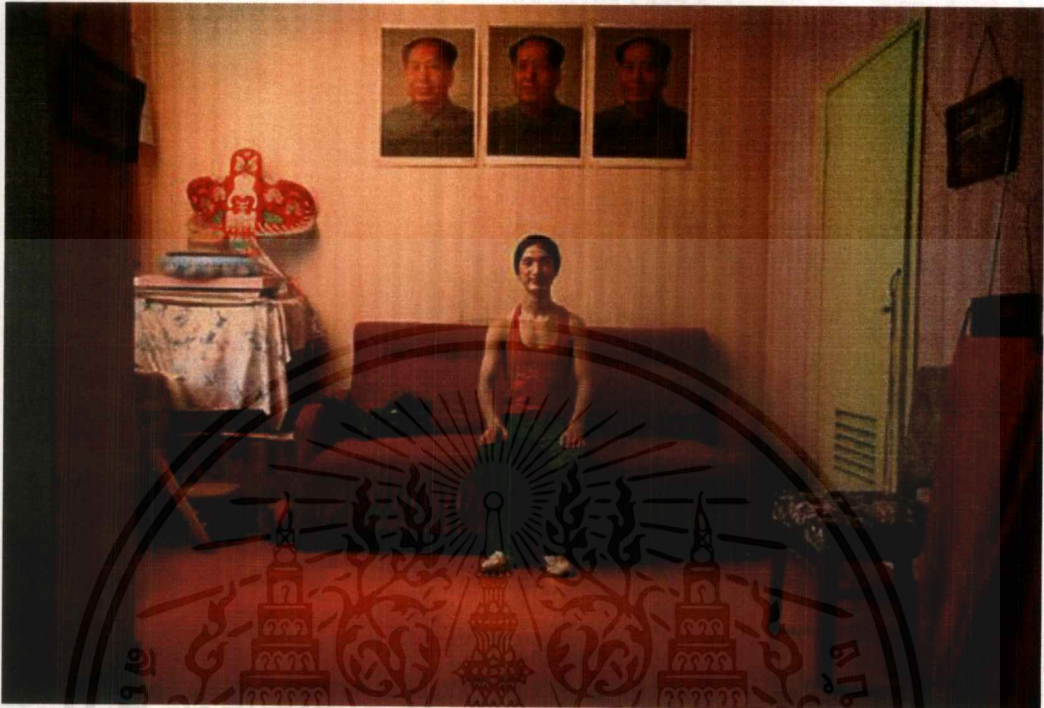

ภาพที่ 3 Postman (2008), Maleonn

ผลงานที่มีชื่อว่า Postman ซึ่งหมายความว่าถึงบุรุษไปรษณีย์ โดยแรงบันดาลใจมาจาก เหตุการณ์ความฝันวัยเด็กของหมาเหเลียน ที่ครั้งหนึ่งเขาถูกถามเรื่องความฝันในอนาคต และก็ถึงเวลาที่ตอบคุณครูระหว่างศิลปินและบุรุษไปรษณีย์ แต่สุดท้ายเขาก็เลือกที่จะตอบไปว่าอยากเป็นศิลปิน เพราะการที่จะบอกว่าอยากเป็นบุรุษไปรษณีย์ ต่อหน้าเพื่อนๆ และคุณครูคงเป็นเรื่องที่น่าอายมากเพราะในทัศนคติของหมาเหเลียนที่มีต่อบุรุษไปรษณีย์คือการส่งจดหมายให้คนแปลกหน้า ซึ่งเขาคิดว่ามันเป็นอะไรที่โรแมนติคมากๆ เขาจึงยกบุรุษไปรษณีย์เป็นสัญลักษณ์ตัวแทนของเขาในวัยเด็ก โดยพยายามสร้างลักษณะตัวละครให้มีอุปนิสัยในอุดมคติของเขา คือชายผู้ส่งจดหมายให้คนแปลกหน้า พยายามทำทุกวิถีทางที่จะนำจดหมายไปให้คนที่ไม่รู้จัก จนบางครั้งก็คิดซะว่าตัวเองเป็นวีรบุรุษที่ยิ่งใหญ่ และในบางเวลา ถึงแม้ว่าเขาจะรู้สึกโง่และไร้ค่าที่ไม่มีคนเห็นความสำคัญ แต่เขาก็ยังคงทำมันอยู่เช่นเคย

ในภาพ ศิลปินกำลังแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการส่งจดหมายของบุรุษไปรษณีย์คนหนึ่งที่กำลังยกจักรยานที่ติดกับร่มชูชีพ ในท่าทางที่ลำบาก แสดงให้เห็นถึงการกระทำที่พยายามเกินจริง แต่สิ่งนี้กลับทำให้รู้สึกได้ว่า ถึงแม้สิ่งที่ทำจะดูไร้ค่า แต่มันก็ดูโรแมนติคในเวลาเดียวกัน และทั้งนี้ศิลปินก็ยังคงแนวคิดของการใส่ลูกเล่นของเครื่องแต่งกายและฉากที่เน้นไปในยุคของการปฏิวัติสังคมนิยม

ผลงานของ Maleonn

ภาพที่ 4 Amber, Maleonn

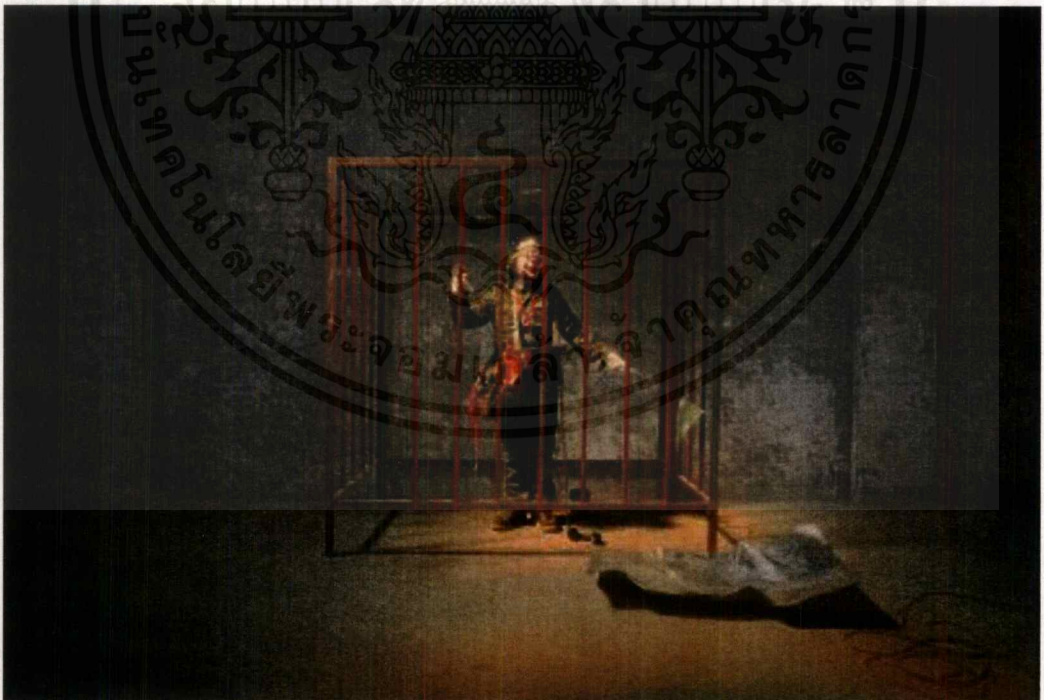

ภาพที่ 5 Big Dream (2009), Maleonn

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6 ตัวอย่างงานชุด Mobile studio, Maleonn

ภาพที่ 7 Little Flagman (2008), Maleonn

ที่มา : <http://www.maleonn.com>

<http://www.artspace.com/maleonn>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2 Wang Qingsong

ช่างภาพชาวจีน เกิดในมณฑลเสฉวนหลงเจียงในปี 1966 จบการศึกษาจาก Sichuan Academy of Fine Arts ในสาขา Painting ปัจจุบันอาศัยอยู่ในกรุงปักกิ่ง หวังดีว่าเป็นหนึ่งในมาสเตอร์ของการถ่ายภาพร่วมสมัย ในฐานะที่เขาเป็นจิตรกรคนแรกๆที่ผันตัวมาเป็นช่างภาพ เขาจึงต้องค่อยๆละทิ้งสิ่งนี้ และไปเป็นช่างภาพอย่างเต็มรูปแบบ หวังเริ่มทำงานศิลปะในช่วงหลังปี 1980 ซึ่งเป็นช่วงที่จีนมีการปฏิรูปและยังไม่มีคามมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือเรียกว่าการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจสูง มีการรับวัฒนธรรมและค่านิยมเข้ามาในจีนเยอะขึ้นโดยเฉพาะการบริโภคนิยมที่นับวันจะสูงขึ้นเป็นเท่าตัว หวังมองเห็นถึงปัญหาที่ว่า ทุกคนมีความต้องการที่สูงขึ้น มีความมั่งคั่งใหญ่ใฝ่สูง และเอาอย่างตะวันตกเป็นที่ตั้ง เขาจึงต้องการสะท้อนปัญหาของชาวจีนในยุคโลกาภิวัตน์นี้โดยการล้อเลียนในรูปแบบต่างๆ อย่างเช่นผลงานชุด Thinker (1998), Catcher (1998), Requesting Buddha Series (1999), Can I cooperate with you (2000), Beggar (2001)

ภาพที่ 8 Dormitory (2005), Wang Qingsong

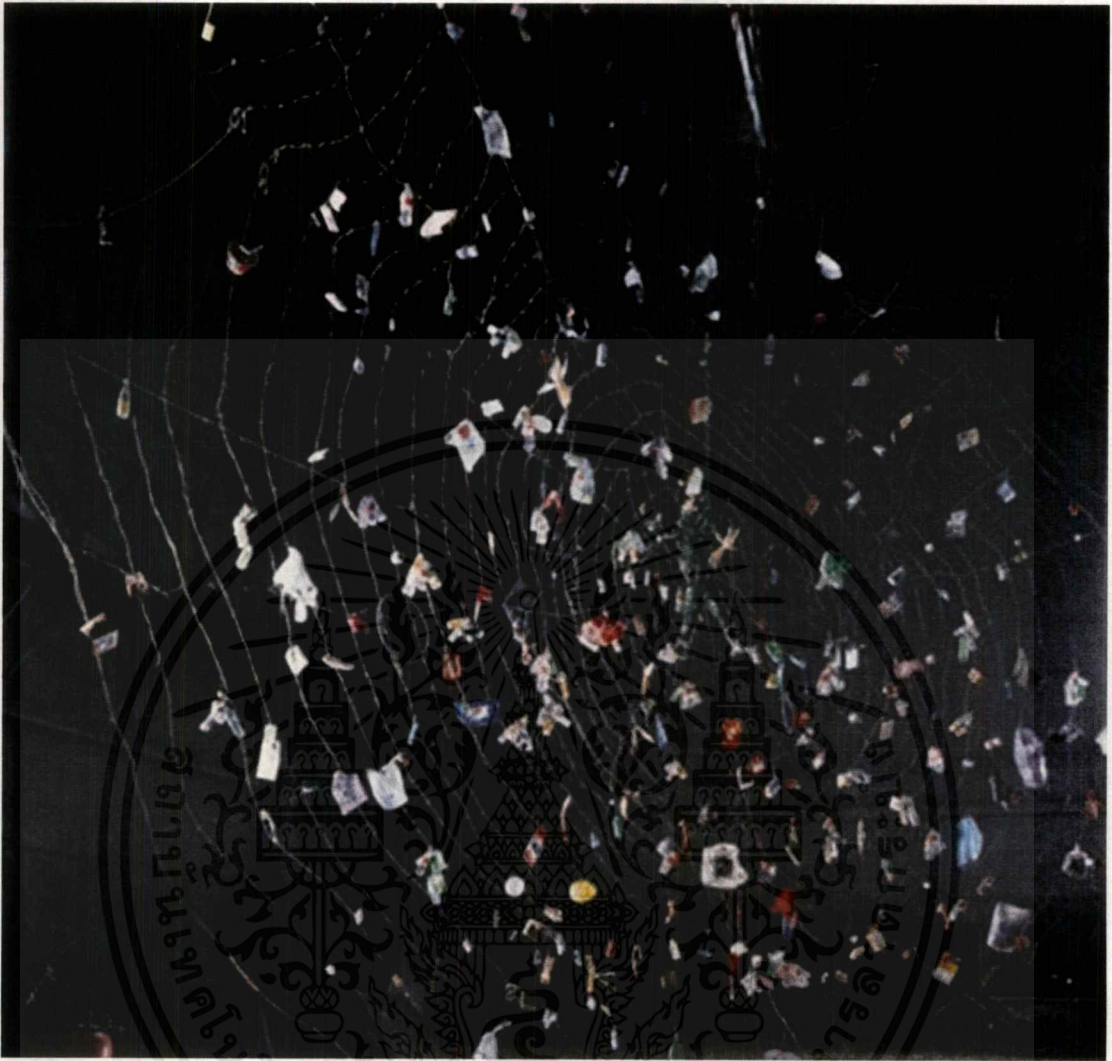
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ผลงานช่างภาพ

ภาพที่ 9 Can I cooperate with you? (2000), Wang Qingsong

ผลงานชื่อภาพ Can I cooperate with you? เป็นภาพที่สื่อถึงการเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตก ทำให้ผู้คนในสังคมจีนตกอยู่ในสภาวะของการบริโภคนิยมที่เพิ่มสูงขึ้น และในภาพจะเห็นว่าการแบ่งเป็นสองฝั่งคือฝั่งขวา จะมีกลุ่มสามล้อที่ถีบโดยชาวจีนและคนที่นั่งอยู่บนสามล้อเป็นตัวแทนของชนชาติชาวตะวันตก รอบๆสามล้อจะมีกลุ่มผู้หญิงที่คอยถือป้ายที่เป็นสัญลักษณ์เครื่องหมายการค้าที่กำลังเป็นที่นิยมในตะวันตก คือแม็กโดนัลด์และโคคาโคลาแสดงถึงการที่คนจีนตกอยู่ภายใต้อำนาจของการบริโภคนิยมจากชาวตะวันตก และส่วนฝั่งซ้ายจะมีคนจีนหนึ่งคนที่ถือธงประจำชาติจีนเล็กๆอยู่ นั่นแสดงถึงการค่อยอำนาจในการที่จะรับมือกับวัฒนธรรมชนชาติตะวันตก นอกจากนั้นยังมีคนจีนสองคนที่มีขนาดเล็กเกินจริง กำลังทำท่าประสานมือขอร้องไปทางฝั่งขวา สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงอำนาจของการบริโภคนิยมที่เป็นใหญ่กว่า เหมือนชื่อภาพที่ว่า Can I cooperate with you? ซึ่งหมายความว่า ให้ฉันร่วมมือกับคุณได้ไหม และทั้งหมดนี้สรุปจากภาพได้ว่า สังคมคนจีนนั้นเป็นทาสต่อวัฒนธรรมของชนชาติตะวันตก ด้วยความเชื่อที่ว่าตะวันตกคือสิ่งที่สวยหรูและทันสมัย ควรเอาเป็นแบบอย่าง

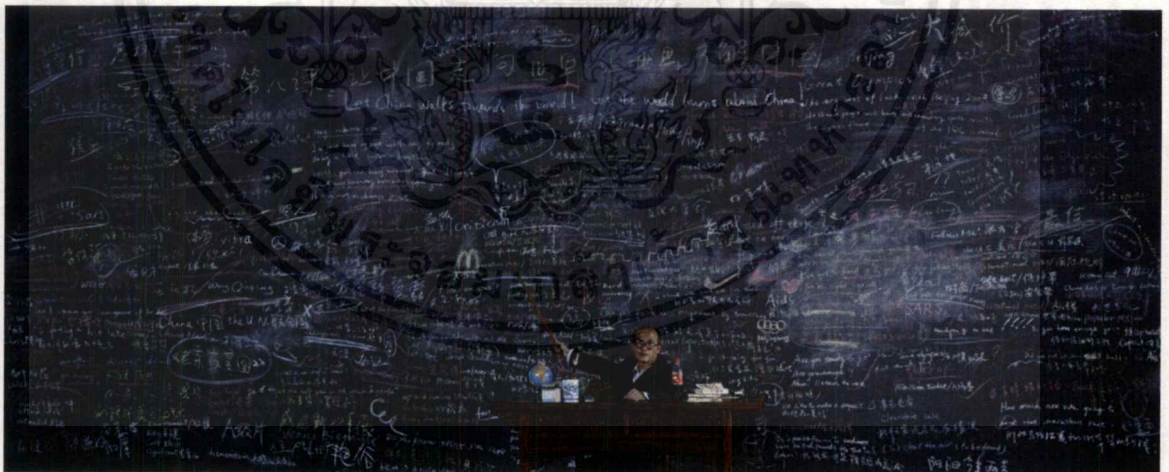
ภาพที่ 10 Poisonous spider (2005), Wang Qingsong

ผลงานชื่อ Poisonous Spider เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงการบริโภคของสังคมจีนที่คนมีการบริโภคมากเกินไป หรืออยู่ภายใต้สิ่งเหล่านี้ไปแล้ว โดยหวังพยายามแสดงให้เห็นถึงการที่ยังคนมีการจับจ่าย มีความต้องการมากเพียงใด ก็เปรียบเสมือนการติดกับใยแมงมุมที่ไม่สามารถหลุดออกจากวงโคจรเหล่านี้ได้ ในภาพจะมีคนอยู่ตรงกลาง ซึ่งหมายถึงผู้บริโภค ซึ่งรอบข้างเต็มไปด้วยสิ่งของที่ติดใยแมงมุมอยู่มากมาย แทนสิ่งที่คนบริโภคอย่างเกินพอดี และใยแมงมุมก็เป็นตัวแทนของผู้ผลิต นักลงทุน และการโฆษณาชวนเชื่อที่เป็นพิษ เพื่อหวังให้ผู้บริโภคอย่างเราติดกับนั่นเอง

ผลงานของ Wang Qingsong

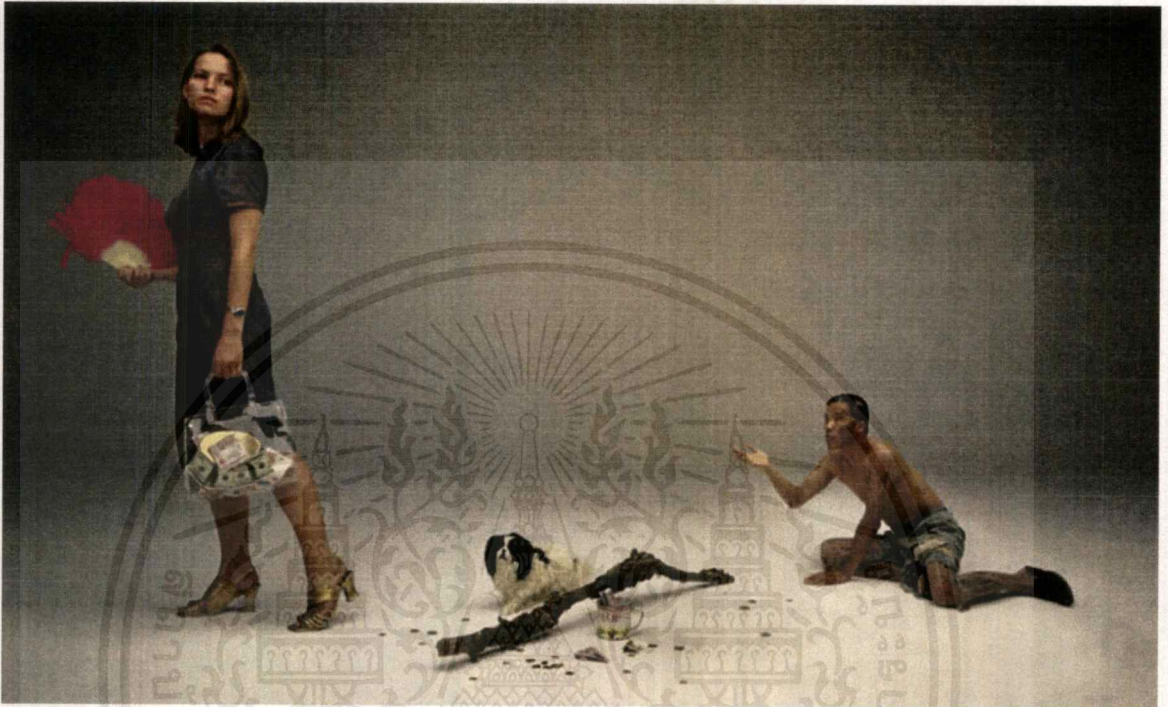

ภาพที่ 11 Romantique (2003), Wang Qingsong

ภาพที่ 12 Follow Me (2003), Wang Qingsong

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13 Beggar (2001), Wang Qingsong

ภาพที่ 14 UN Party (2007), Wang Qingsong

ที่มา : <http://www.wangqingsong.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 วิเคราะห์ข้อมูล

จากบทความตัวอย่างและข้อมูลที่ได้รวบรวมมา สามารถเป็นส่วนสนับสนุนผลงานของแนวคิดข้าพเจ้าที่ว่า คนพอใจกับการอยู่บนโลกที่ไม่มีแสงหาความจริง (ปัญหาสังคมและเหตุการณ์ทางสังคม) ที่โหดร้าย แต่ผู้คนส่วนใหญ่ก็เลือกที่จะคงการบริโภคตัวเอง และยังมีเมินเฉยกับสิ่งนี้ ทั้งที่ในความจริง พวกเราทุกคนก็ยังคงต้องรับรู้เรื่องราวที่เกิดในสังคมนี้ และการศึกษาข้อมูลข้างต้นทั้งหมดคืนทัศนคติของข้าพเจ้า สามารถสรุปแนวคิดเพื่อนำไปสร้างงานได้คือ

1. การที่มีวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ค่านิยมในการบริโภคเปลี่ยนไปด้วย ผู้คนในสังคมล้วนแต่ให้คุณค่ากับตัวเองกันมากขึ้น
2. เมื่อมีการให้คุณค่ากับตัวเองก็ทำให้มีความเห็นแก่ตัวมากขึ้น ใส่ใจเรื่องส่วนรวมน้อยลงทุกอย่างที่แสดงล้วนแต่ทำเพื่อภาพลักษณ์ของตนเอง
3. การให้คุณค่ากับตัวเอง อยากมีหน้าตาในสังคม ทำให้จำเป็นต้องบริโภคกระแสอย่างผิวเผินมากขึ้น ตัวอย่างเช่นในบทความ “จริตคนเมือง” ที่พูดเรื่องการตามกระแสของคนเมือง
4. คนส่วนมากในสังคมต่างรู้กันดีว่าพวกเราอยู่ในอาการกลืนไม่เข้าคายไม่ออกกับสิ่งที่ตัวเองทำ จึงพยายามคิดว่าคนส่วนใหญ่ในก็คิดกันแบบนี้ และปล่อยปัญหาตามน้ำต่อไป
5. คนส่วนมากให้ความสำคัญกับสื่อมากกว่าความจริง เพียงเพราะสื่อเป็นช่องทางในการสร้างตัวตนอย่างหนึ่ง
6. ผู้คนมีความเป็นปัจเจก และเสรีทางการเลือกสิ่งที่เข้ามาในชีวิตได้มากขึ้น

3.2 Mood and Tone

นอกจากศิลปินที่เป็นที่อ้างอิงคือ Maleonn และ Wang Qingsong ข้าพเจ้าต้องการให้ Mood and Tone ของภาพมี ลักษณะที่ดูสดใส ชัดต่อแนวความคิดที่ก่อนมีเนื้อหาวิจารณ์สังคม เพื่อสร้างความน่าสนใจของงาน และยังเป็นโทนสีที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ จึงขออ้างอิงผลงานจากศิลปิน Julie Blackmon ดังนี้

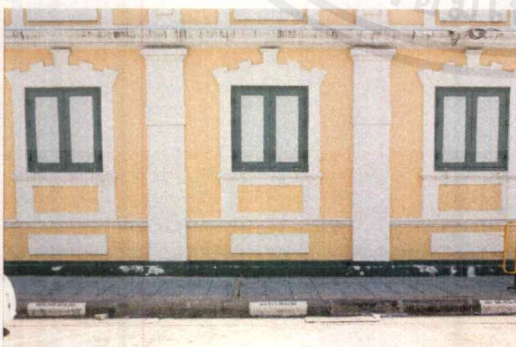
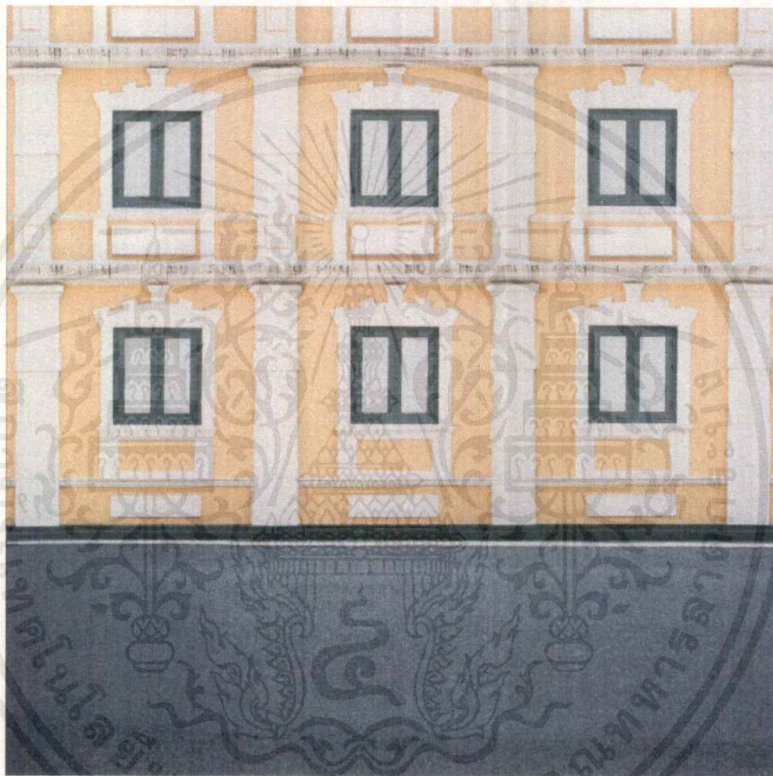
ภาพที่ 15 ผลงาน Julie Blackmon

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การเตรียมงานก่อนการสร้างสรรค์

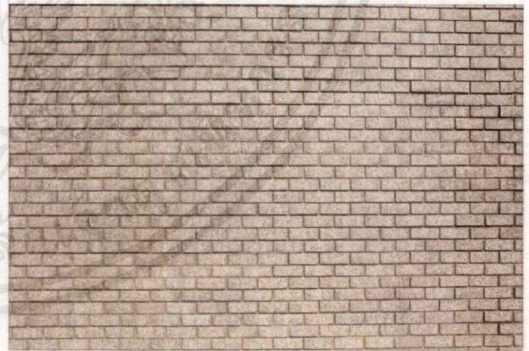
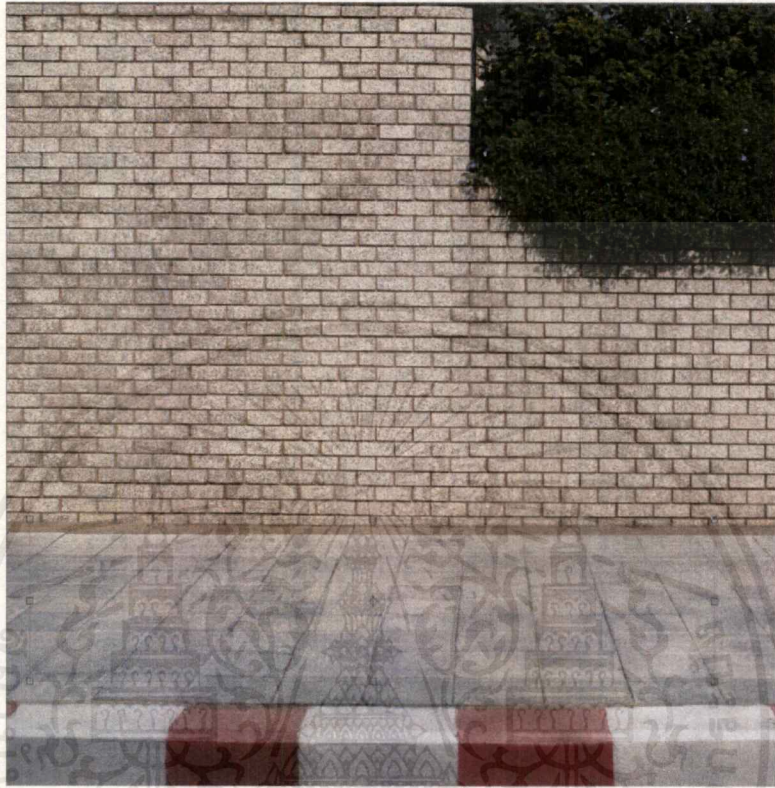
3.3.1 สถานที่

ข้าพเจ้ามีการใช้เทคนิคCollageส่วนต่างๆของหลายสถานที่ เพื่อสร้างให้สถานที่นั้นๆ ดูแปลกตามากกว่าที่เคย โดยแต่ละสถานที่จะเน้นไปในที่สาธารณะหรือที่ๆในความเป็นจริงจะมีคนเดินผ่านไปมา

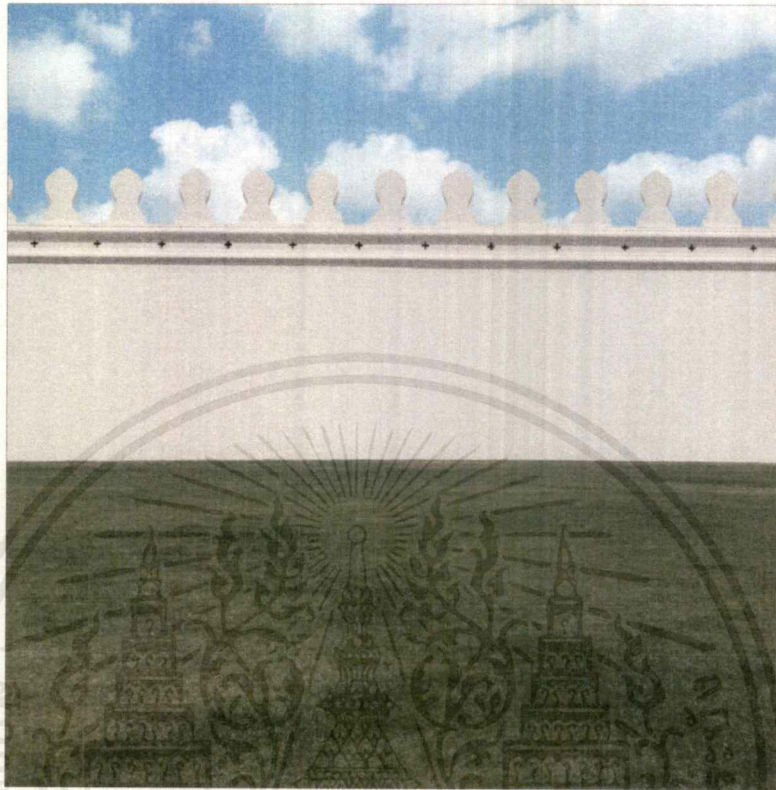
ภาพที่ 16 สถานที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 17 สถานที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

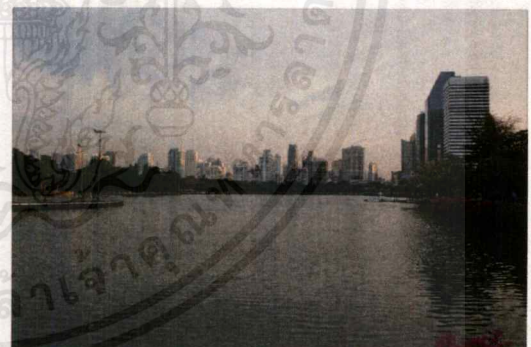
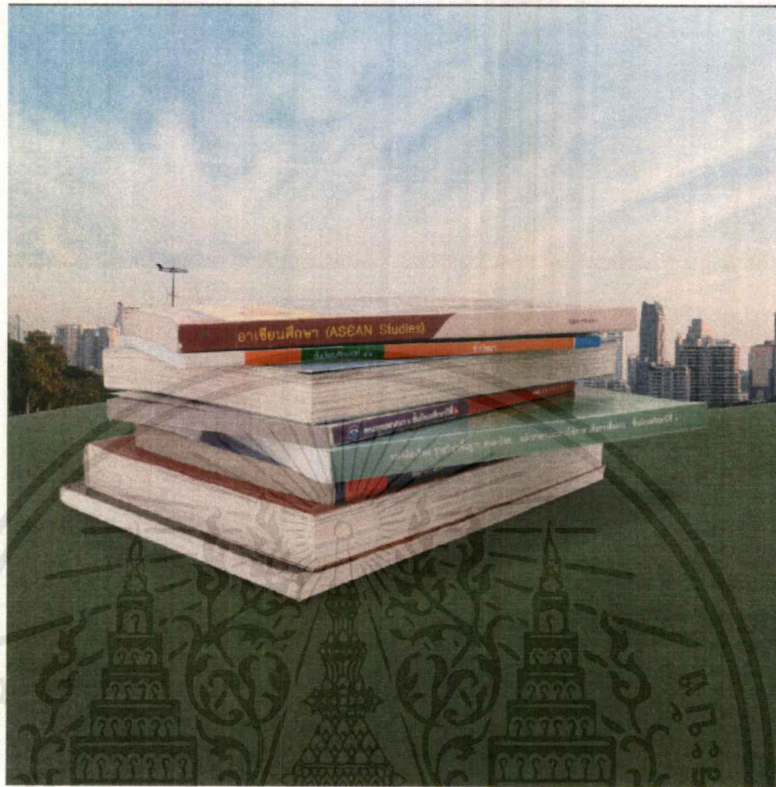
ภาพที่ 18 สถานที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

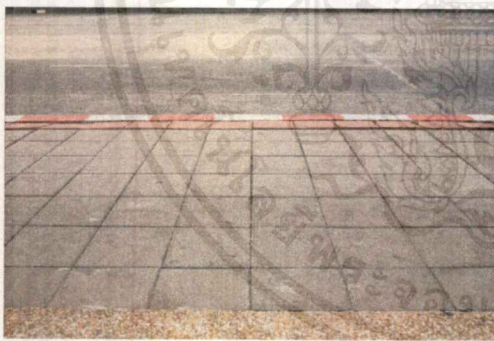
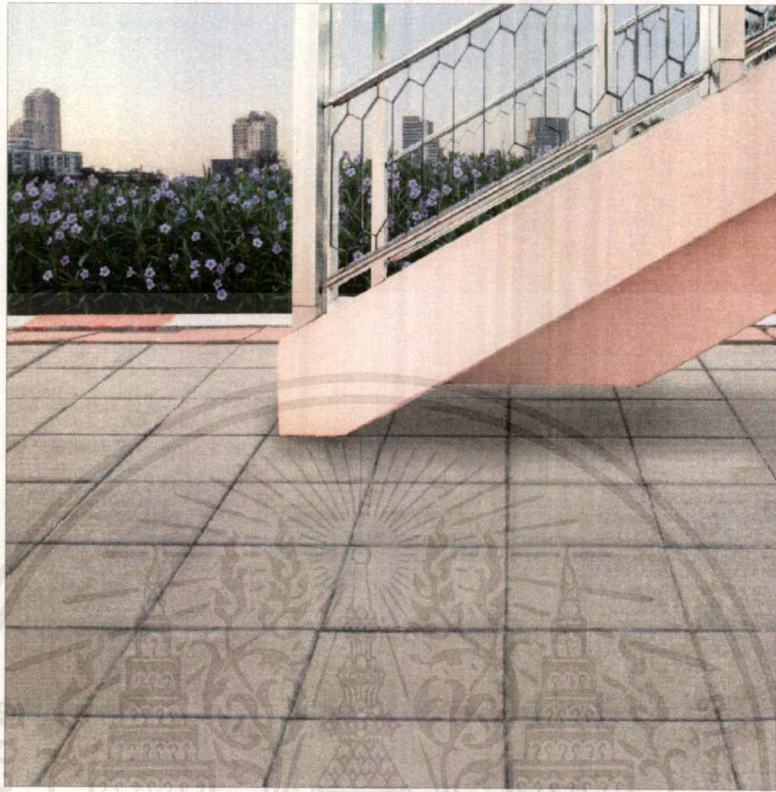
ภาพที่ 19 สถานที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 20 สถานที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21 สถานที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 22 สถานที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

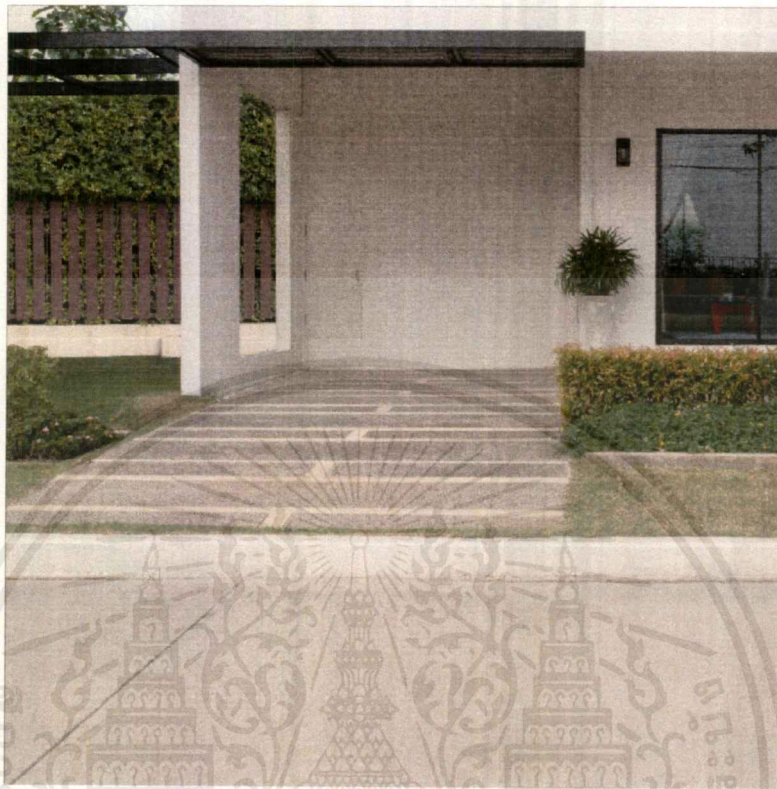
ภาพที่ 23 สถานที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

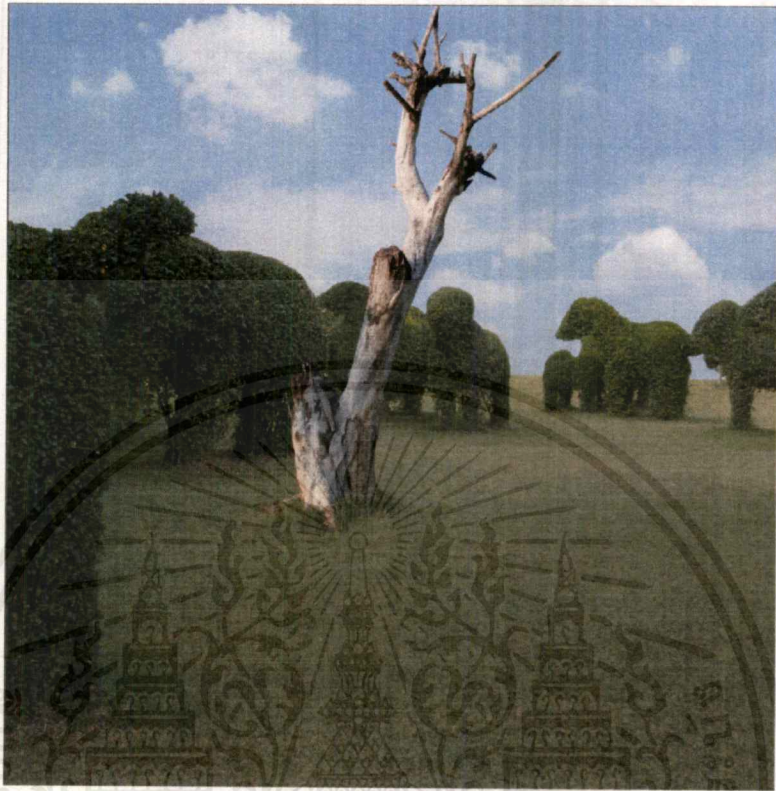
ภาพที่ 24 สถานที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

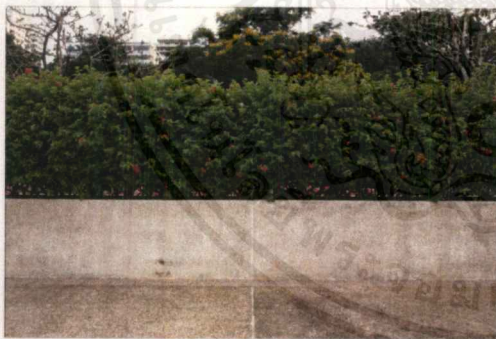
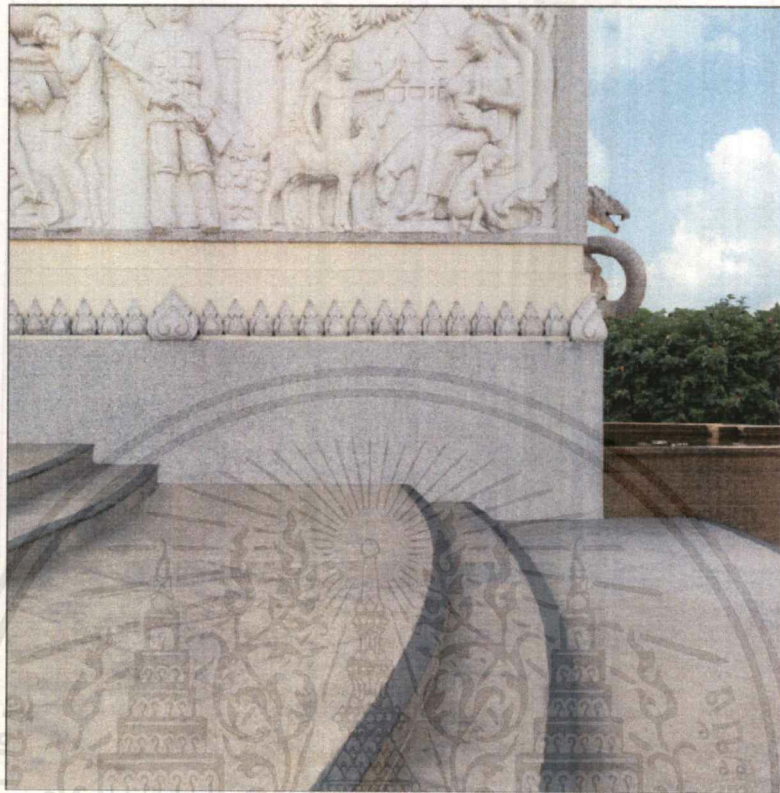
ภาพที่ 25 สถานที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 26 สถานที่ 11

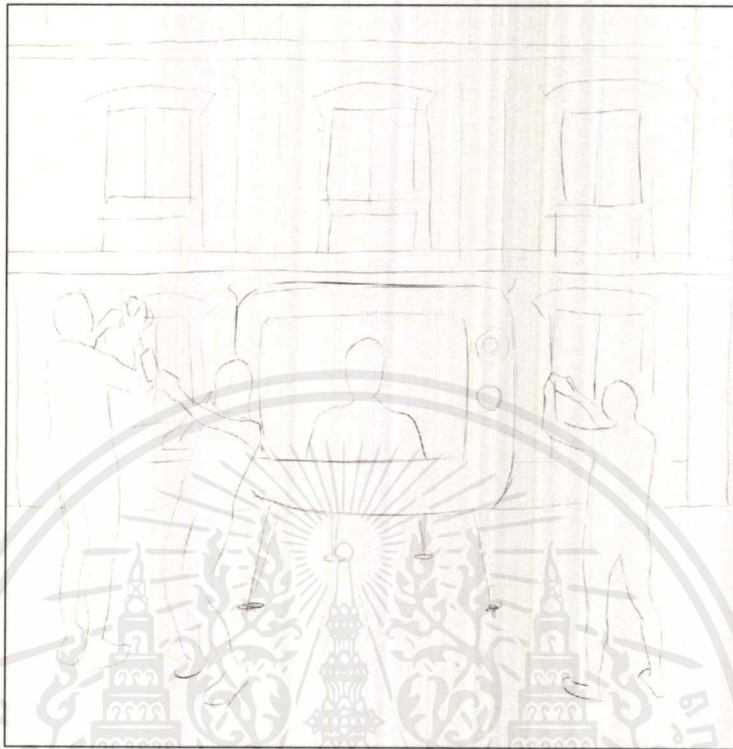
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 27 สถานที่ 12

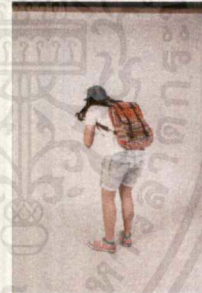
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2 ภาพร่าง

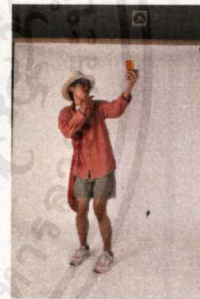
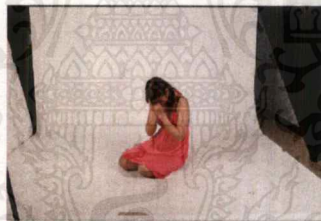
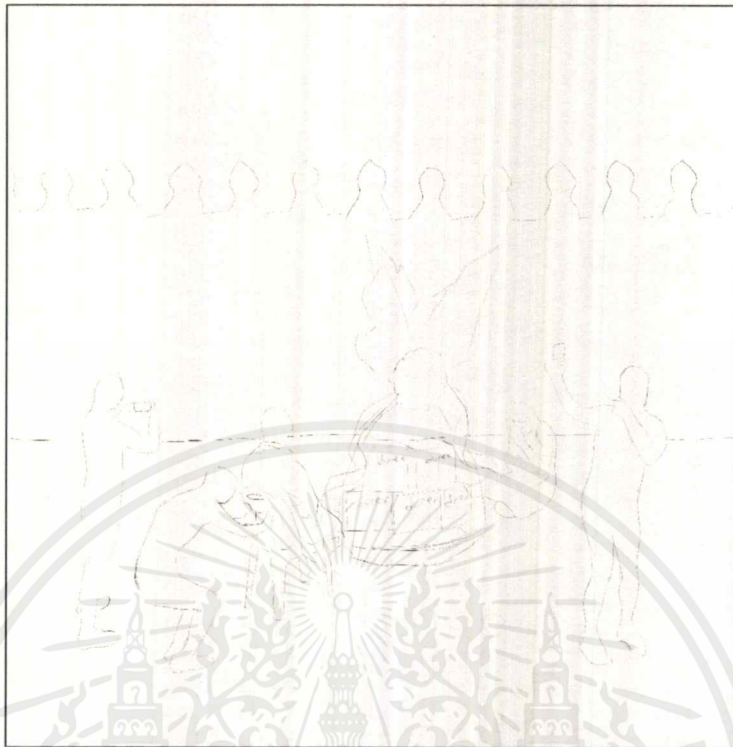
ภาพที่ 28 ภาพร่าง 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

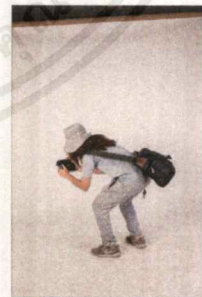
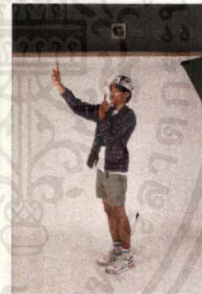
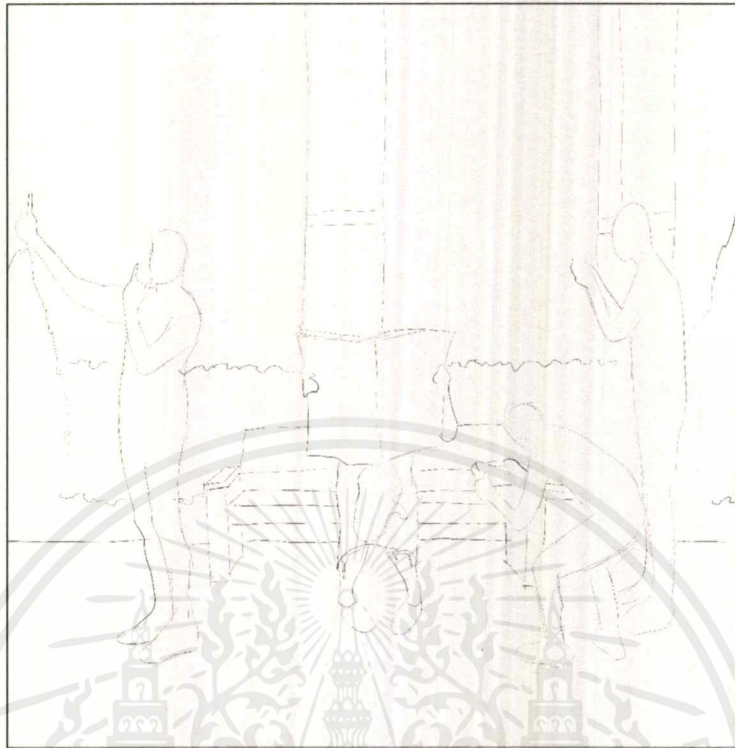
ภาพที่ 29 ภาพร่าง 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

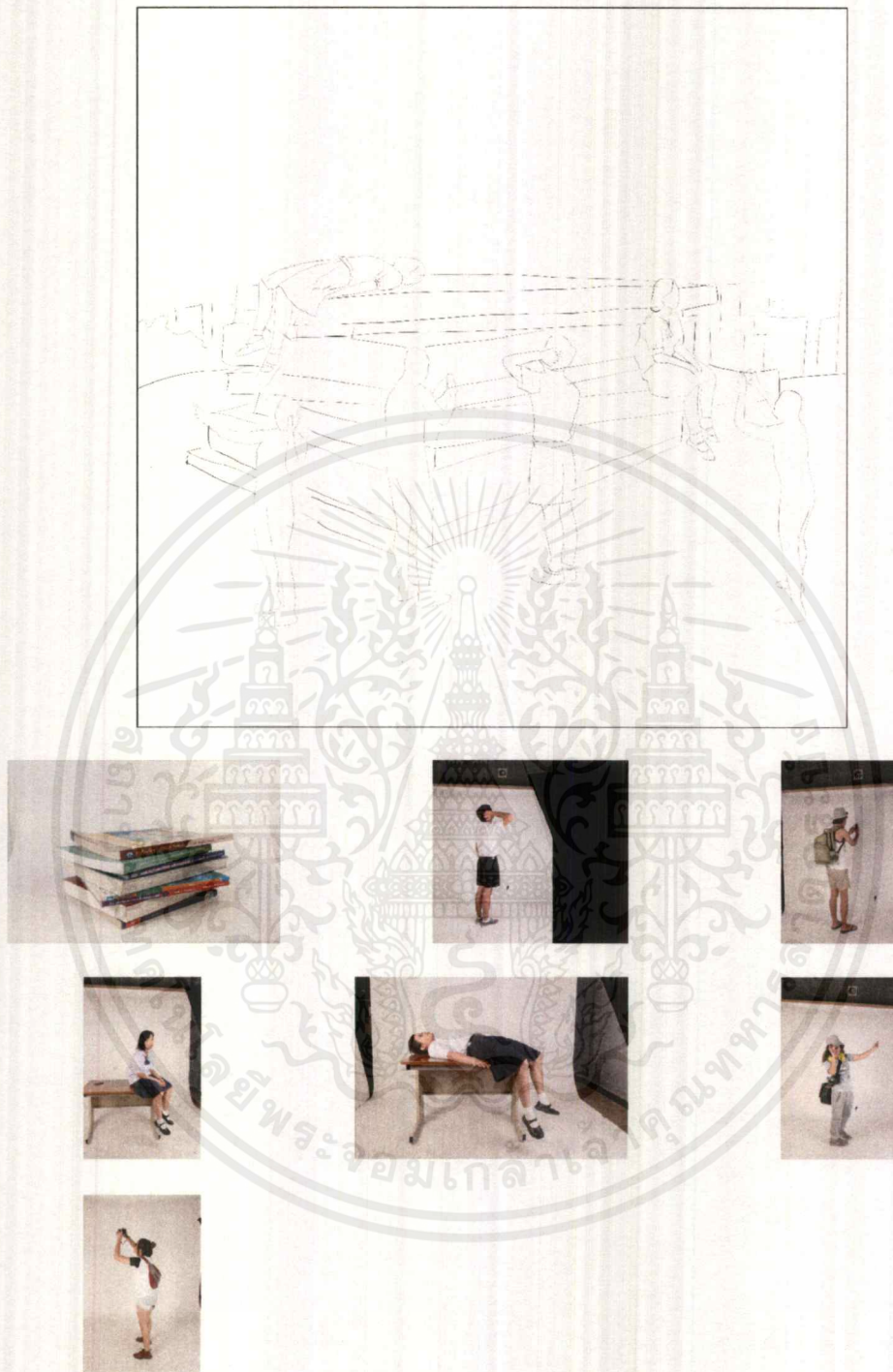
ภาพที่ 30 ภาพร่าง 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

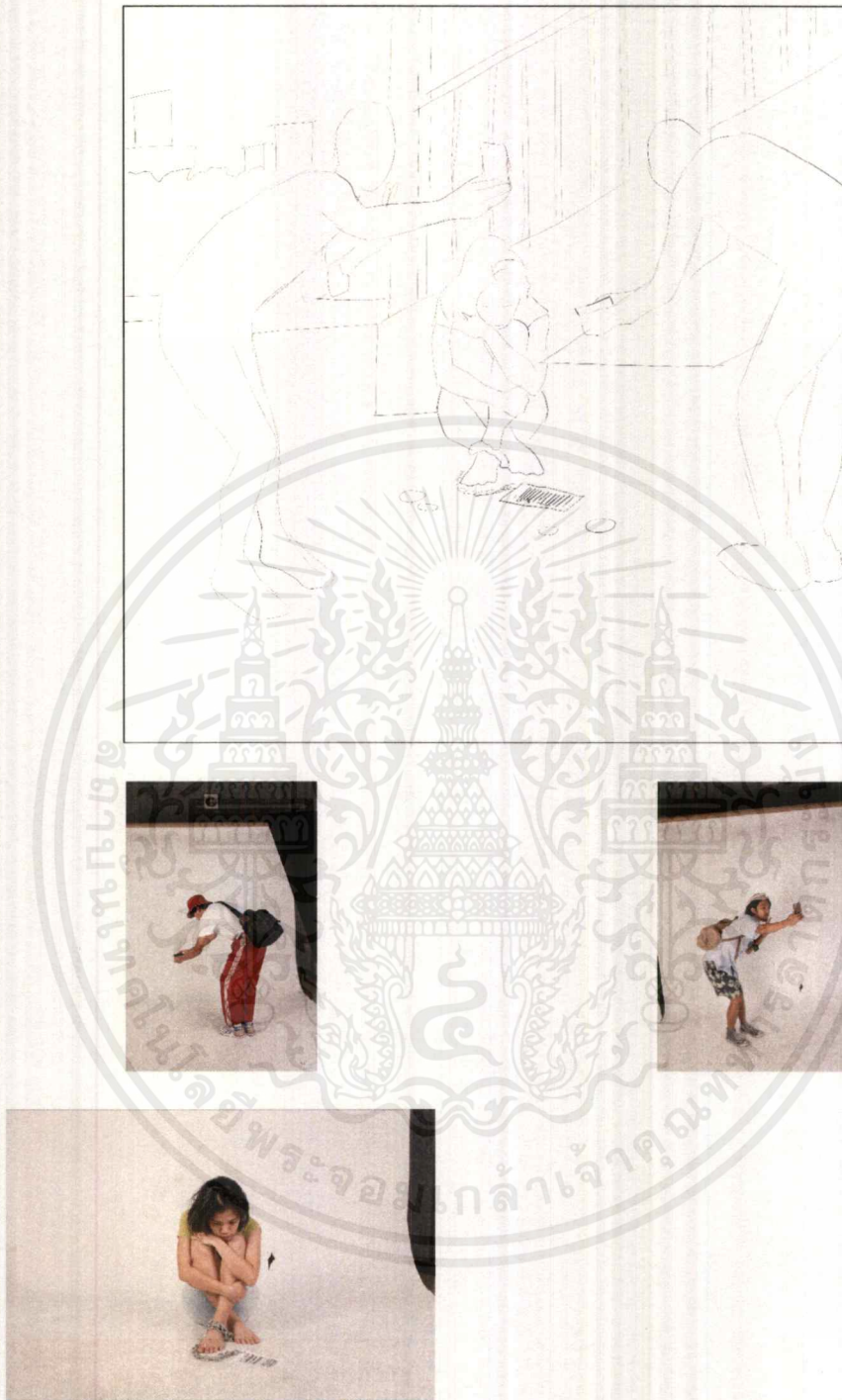
ภาพที่ 31 ภาพร่าง 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

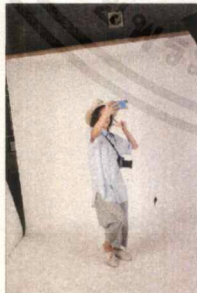
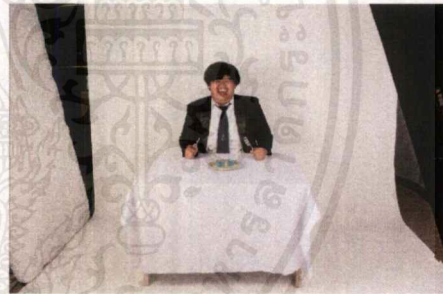
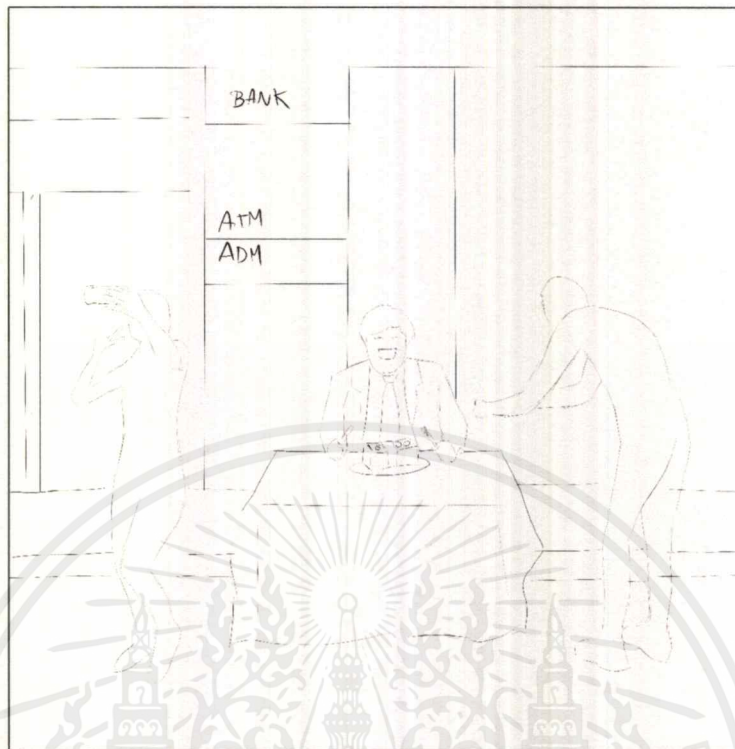
ภาพที่ 32 ภาพร่าง 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

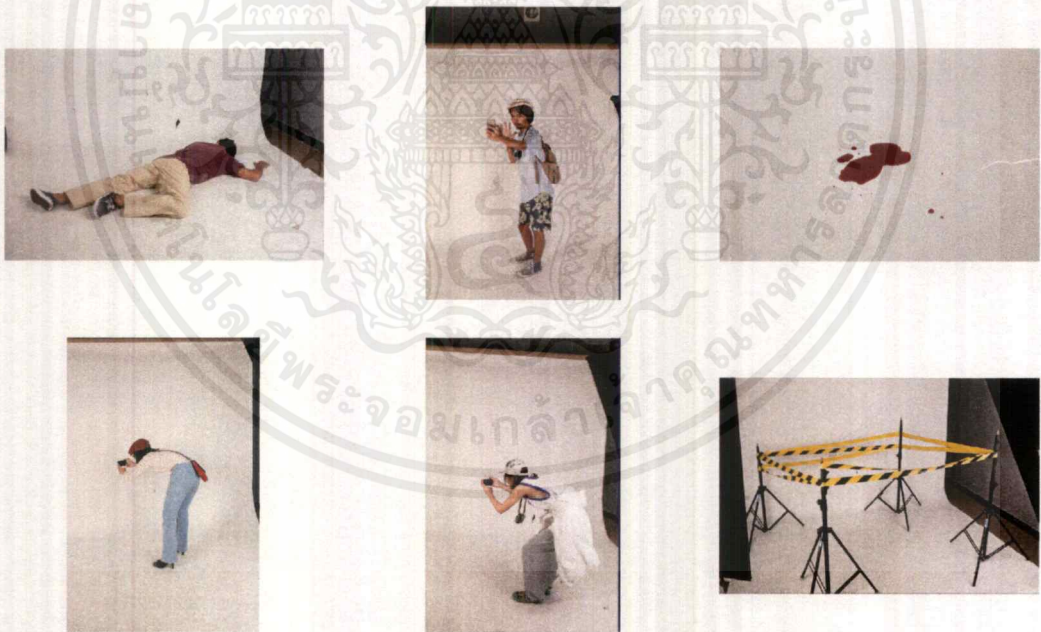
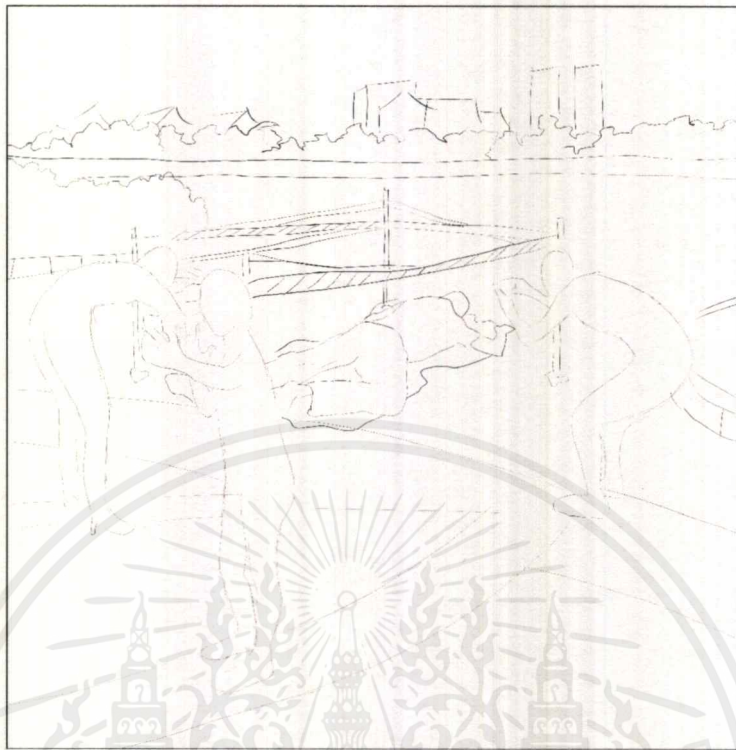
ภาพที่ 33 ภาพร่าง 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

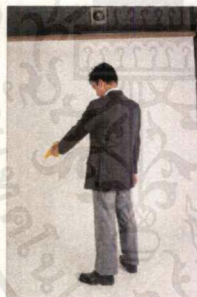
ภาพที่ 34 ภาพร่าง 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

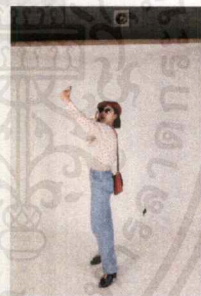
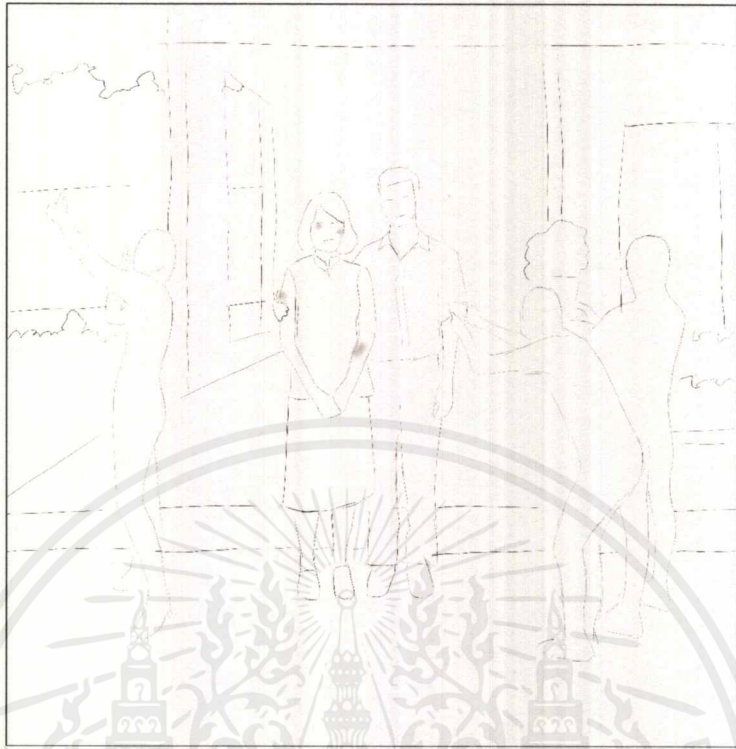
ภาพที่ 35 ภาพร่าง 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

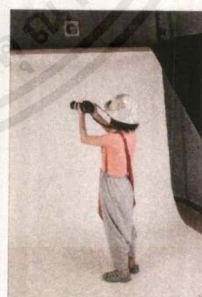
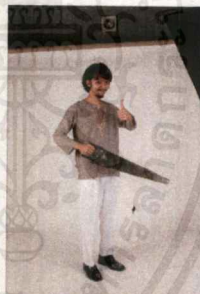
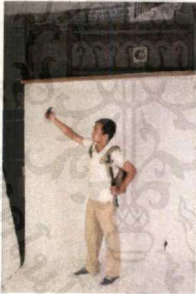
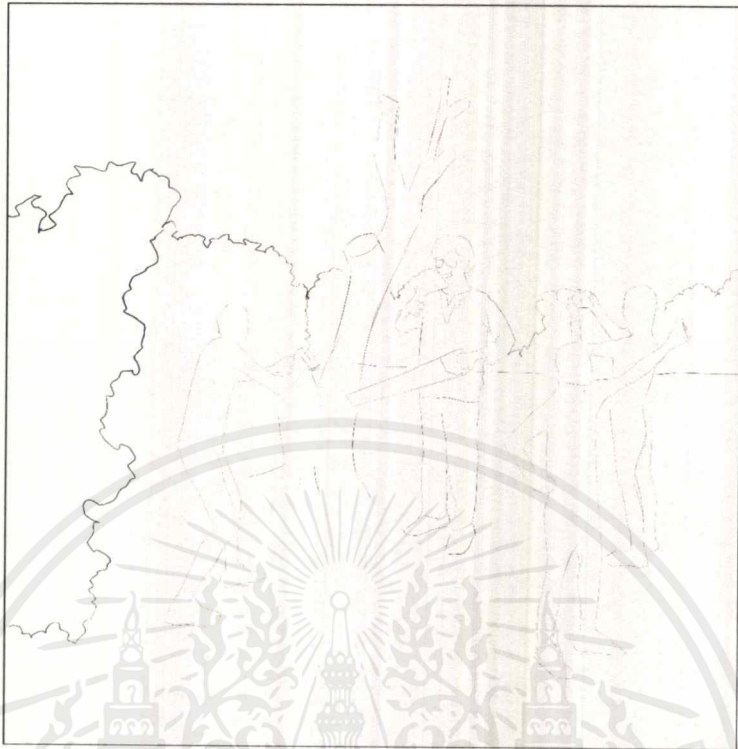
ภาพที่ 36 ภาพร่าง 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

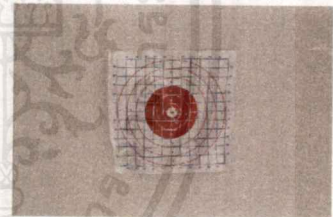
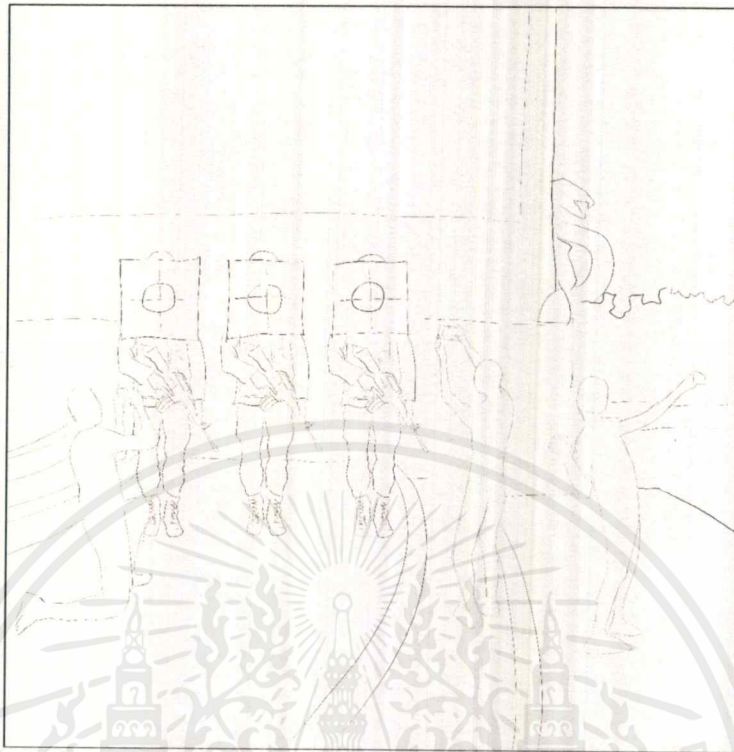
ภาพที่ 37 ภาพร่าง 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 38 ภาพร่าง 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

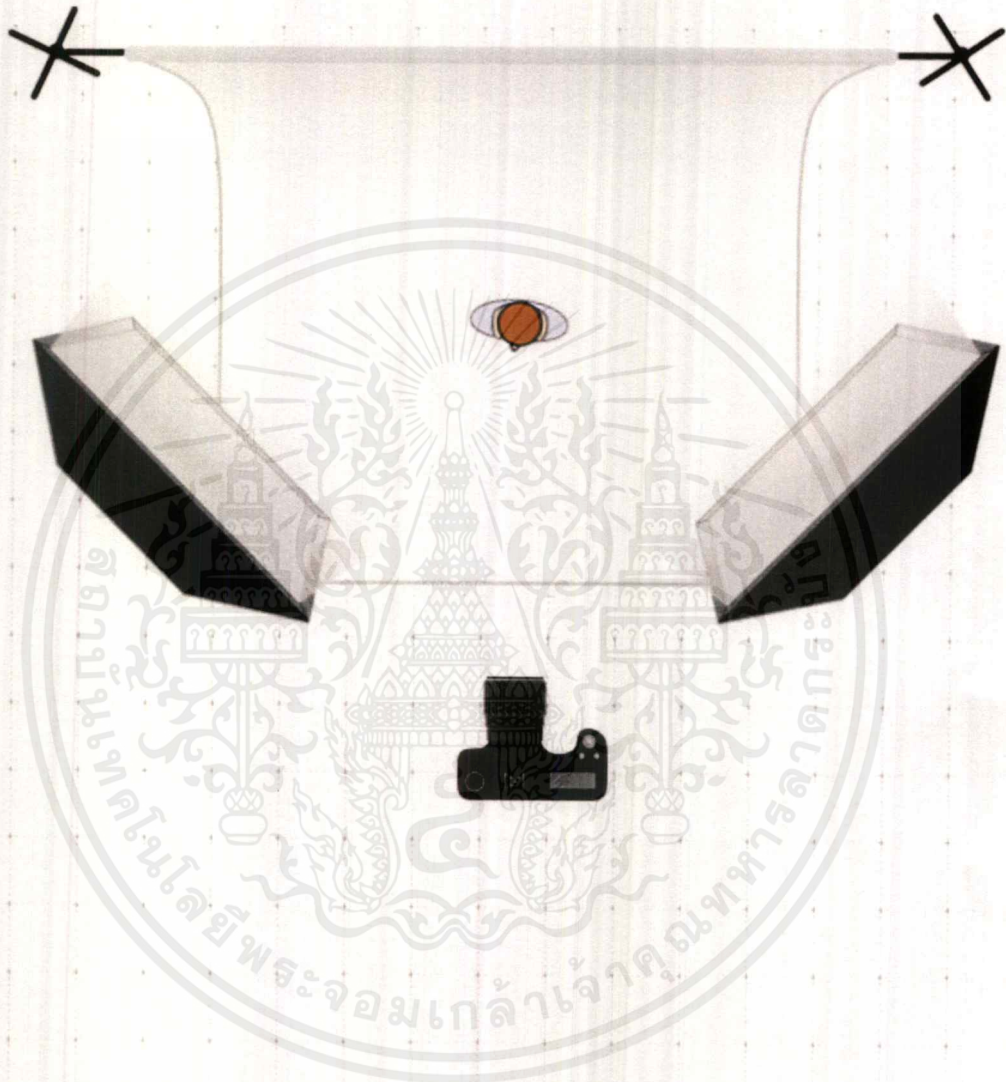

ภาพที่ 39 ภาพร่าง 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 Lighting Diagram

ทิศทางการจัดแสงเพื่อถ่ายคน

Powered by the Online Lighting Diagram Creator

www.lightingdiagrams.com

Personal use only, for commercial use please contact by email: contact@lightingdiagrams.com

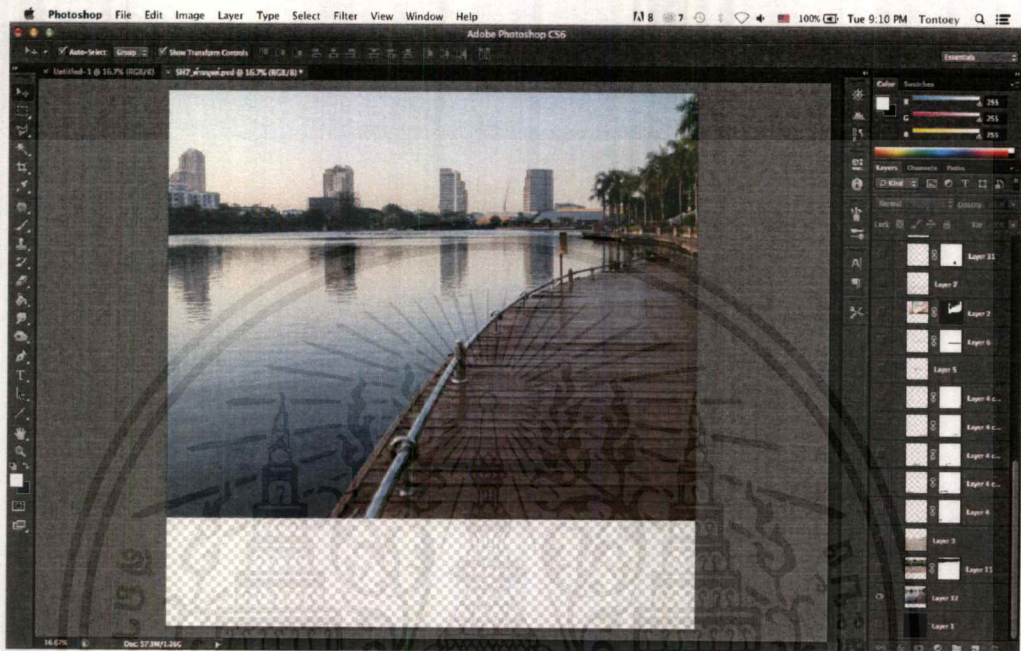
Graphics by: Don Giannatti, antic_eye, IconShock & QH Photography

ภาพที่ 40 Lighting Diagram

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

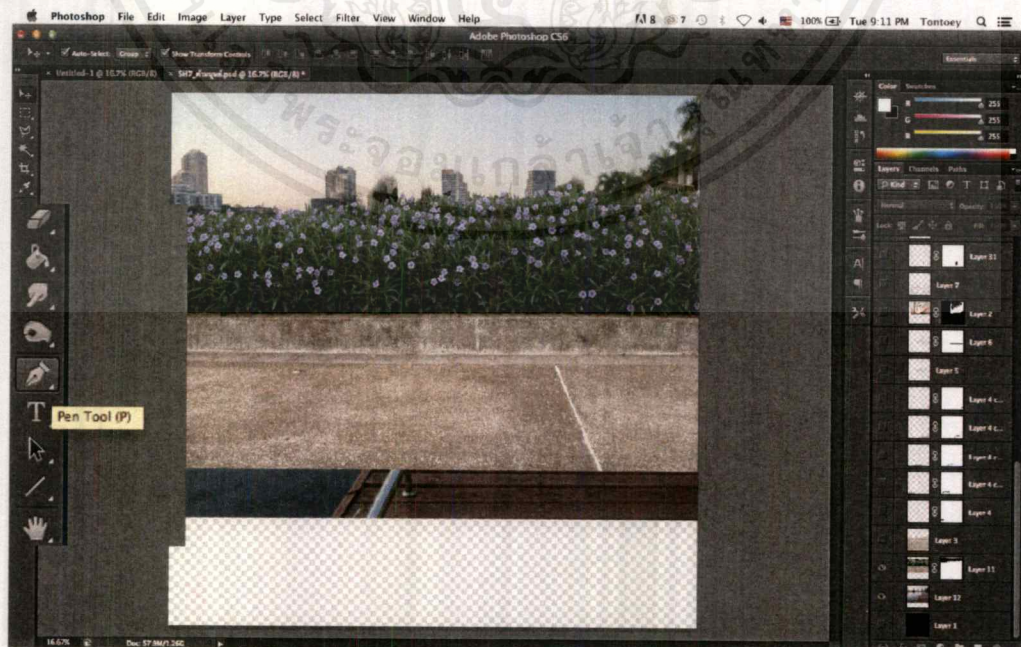
3.5 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

1. เริ่มสร้างพื้นหลังก่อน ภาพแรกต้องการใช้ส่วนที่เป็นท้องฟ้า

ภาพที่ 41 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 1

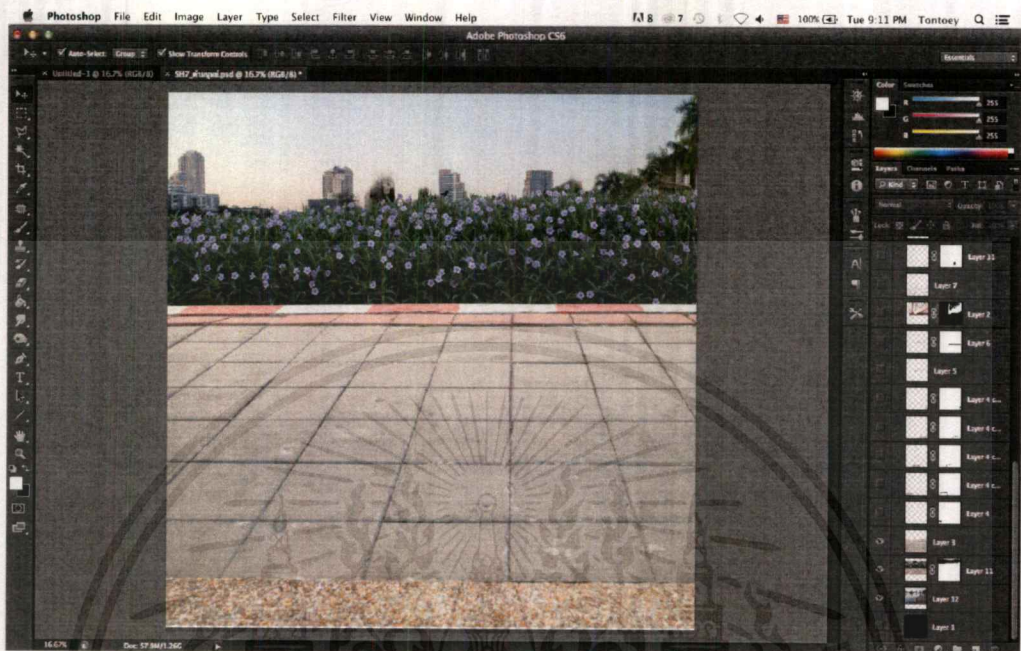
2. นำภาพต่อไปมาวาง และตัดส่วนที่ไม่ต้องการออก ด้วยเครื่องมือ Pen Tool โดยใช้วิธีการสร้าง Mask

ภาพที่ 42 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 2

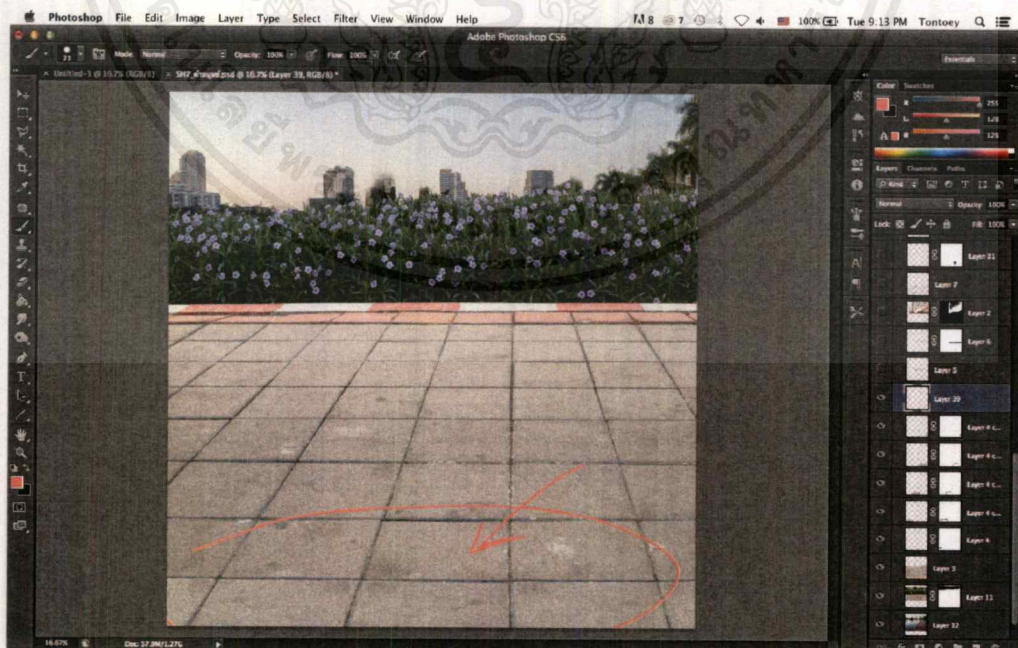
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. นำส่วนที่เป็นพื้นมาวาง

ภาพที่ 43 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 3

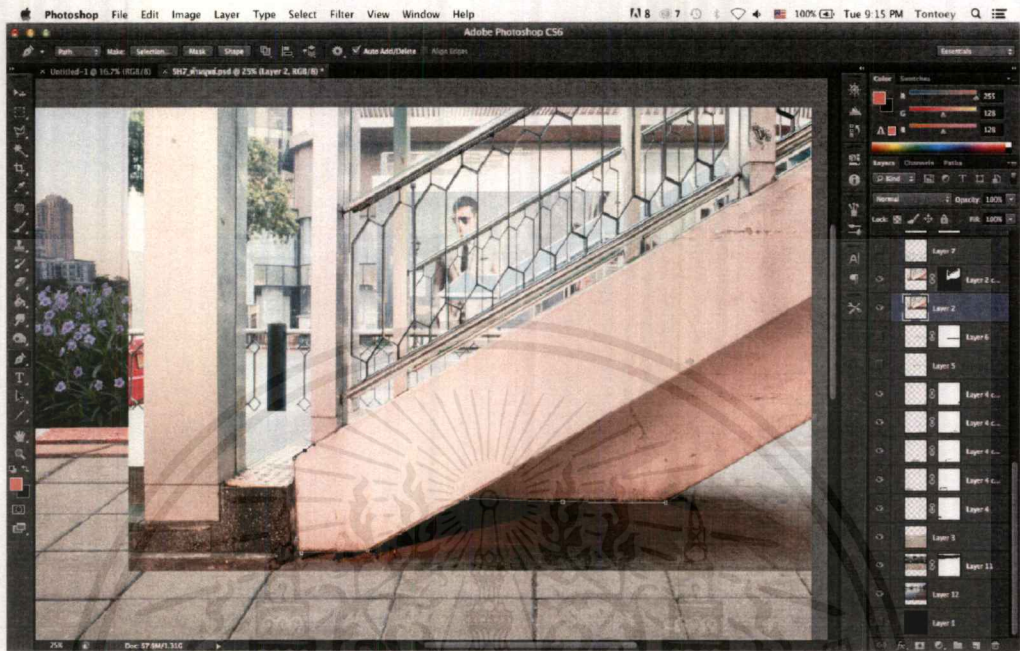
4. ทำการเพิ่มพื้นที่ขาดไปให้เต็มด้วยการ Copy ส่วนกระเบื้องบนเลเยอร์ Background และปรับรูปทรงของกระเบื้องโดยการ Transform > Distort

ภาพที่ 44 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 4

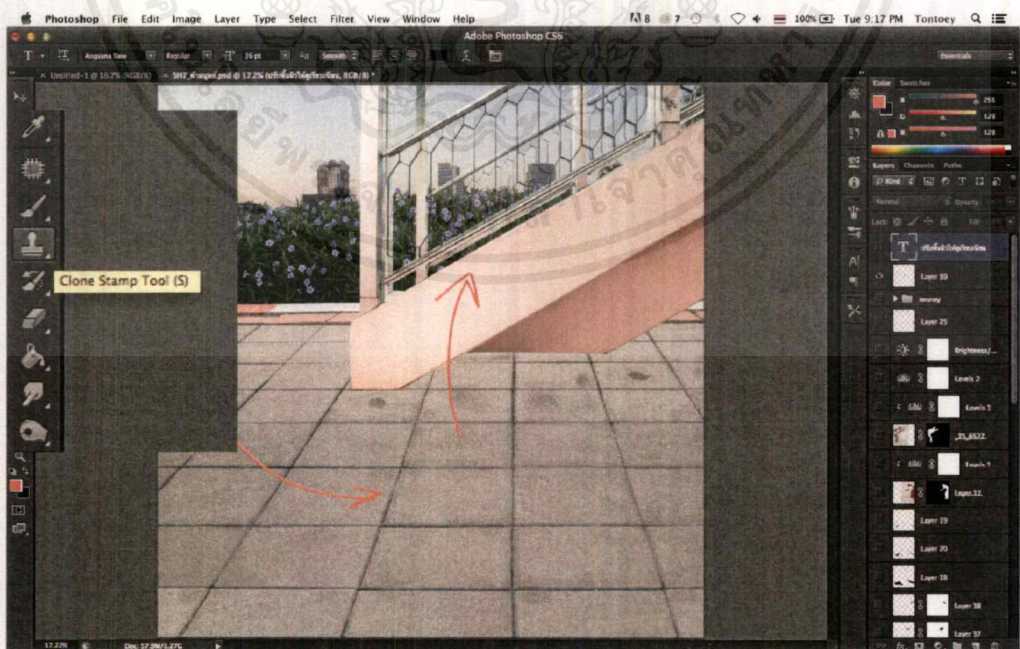
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. นำส่วนของสะพานลอยมาวางและตัดส่วนที่ไม่ต้องการออกด้วยเครื่องมือ Pen Tool

ภาพที่ 45 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 5

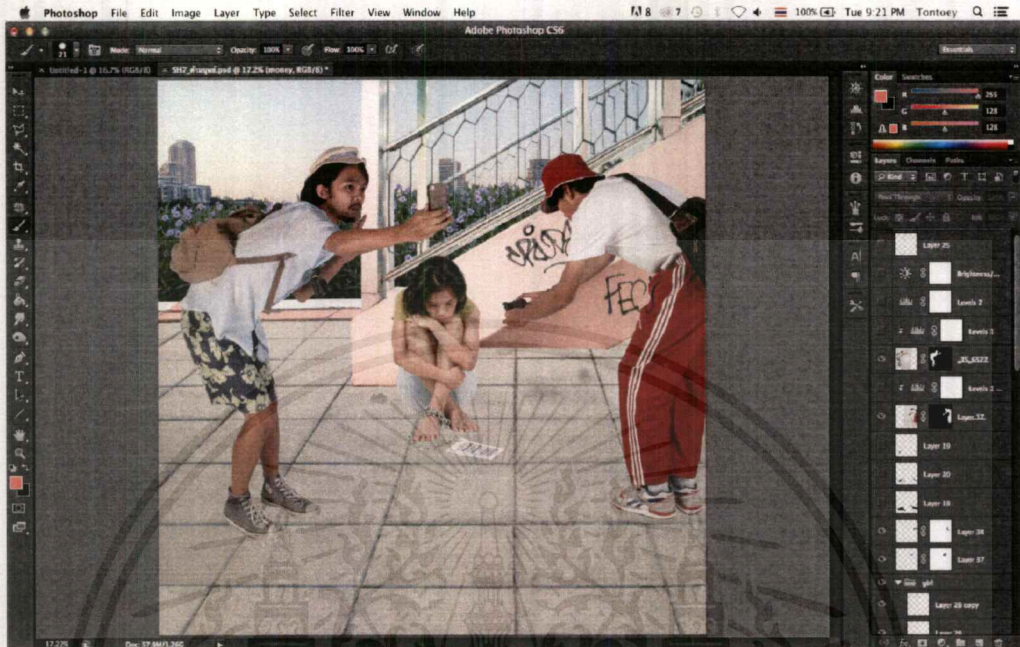
6. ปรับพื้นผิวของพื้นและสะพานลอยให้เรียกว่าปกติ เพื่อให้ภาพดูสะอาดตากว่าสถานที่จริง โดยใช้เครื่องมือ Clone Stamp Tool

ภาพที่ 46 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 6

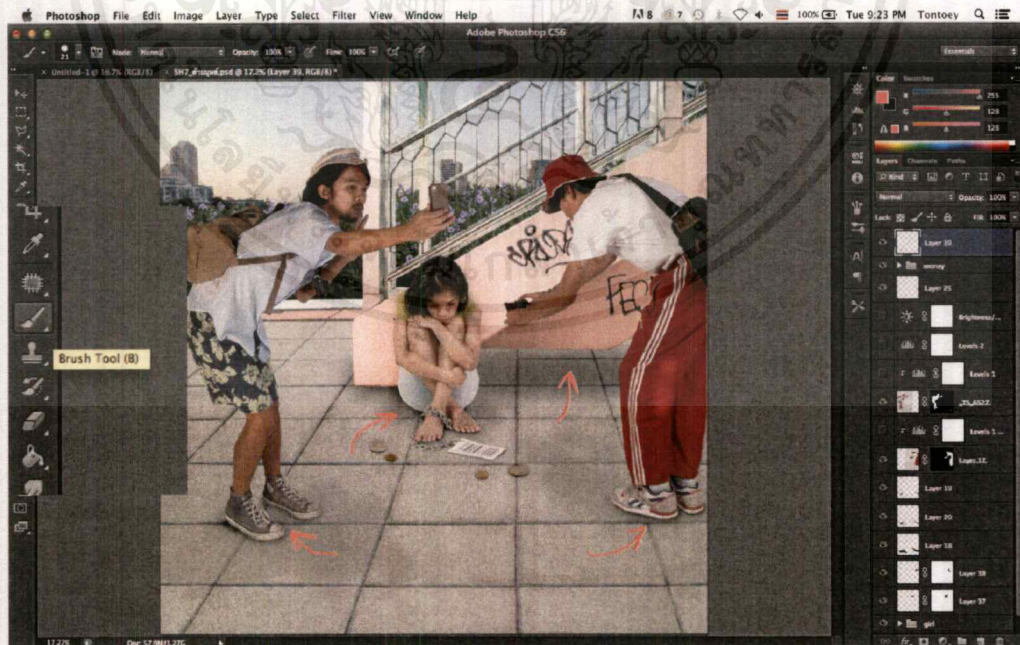
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. นำภาพคนที่เลือกไว้มาใส่และตัดพื้นหลังออกด้วยเครื่องมือ Pen tool

ภาพที่ 47 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 7

8. ใส่เงาของคนและเงาสะพานลอยโดยใช้เครื่องมือ Brush Tool

ภาพที่ 48 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 8

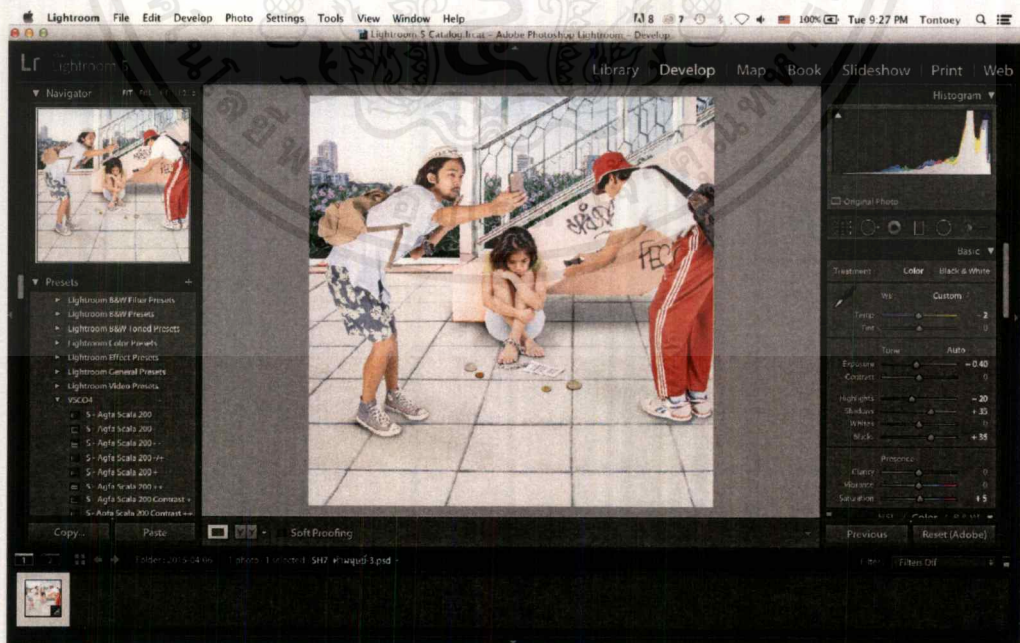
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ปรับความสว่างของโทนแต่ละรูปด้วยการ Create Adjustment Layer

ภาพที่ 49 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 9

10. นำภาพที่เสร็จแล้วเข้าไปตกแต่งสีในโปรแกรม Adobe Lightroom ให้สีสันสดใสมากขึ้นและเพิ่ม Grain ของภาพให้คล้ายว่ามีพื้นผิวของกระดาษ ถือว่าเสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 50 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลงาน

ภาพที่ 51 ผลงานสำเร็จ 1
(กระแสน้ำเข้ามาของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 52 ผลงานสำเร็จ 2
(ความเชื่อโศรมทางศาสนา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 53 ผลงานสำเร็จ 3
(ความยากไร้)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 54 ผลงานสำเร็จ 4
(ความล้มเหลวทางการศึกษา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 55 ผลงานสำเร็จ 5
(ทหารชายแดนใต้ที่ยังคงถูกละเลย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 56 ผลงานสำเร็จ 6
(ปัญหาการค้ำมนุษย์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 57 ผลงานสำเร็จ 7
(ปัญหาอาชญากรรม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 58 ผลงานสำเร็จ 8
(ปัญหาอาชญากรรมทางเพศที่ถูกลืม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 59 ผลงานสำเร็จ 9
(ปัญหาการคงอยู่ของหนี้ในระบบ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 60 ผลงานสำเร็จ 10
(การคอร์รัปชั่น)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 61 ผลงานสำเร็จ 11
(ความรุนแรงในครอบครัว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 62 ผลงานสำเร็จ 12
(การตัดไม้เพื่องานศิลปะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปผลการทำงาน

จากการที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานที่แสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ในเรื่องความฉาบฉวยของคนในสังคม ทำให้ข้าพเจ้ามีกระบวนการคิดที่สมบูรณ์มากขึ้น มีการคิดวิเคราะห์ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้อย่างลึกซึ้ง และสามารถสร้างสรรค้งานเป็นขั้นเป็นตอนมากขึ้น และจากที่ข้าพเจ้าได้หาข้อมูลเกี่ยวกับผลงานหรือข้อมูลเกี่ยวกับศิลปินที่เกี่ยวข้องนั้น จึงทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจถึงกระบวนการแนวคิดงานของศิลปินมากขึ้นบวกกับข้อมูลอ้างอิงเกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรม จึงเกิดเป็นความรู้ใหม่ๆขึ้นมา

และนอกจากนั้น ในกระบวนการตกแต่งภาพให้ได้ตามที่ต้องการ ทำให้ยกระดับความสามารถในการแต่งภาพมากขึ้น ทำให้รู้ว่าเราชอบภาพสไตล์ไหน และสามารถถ่ายทอดออกมาได้ตามต้องการ

5.2 ปัญหาที่เกิดขึ้น

มีปัญหาในช่วงแรกของการวิเคราะห์แนวคิดของตัวเอง เพราะยังไม่มีแนวคิดที่คงที่ และยังคงกำกวม ทำให้คิดรูปแบบภาพที่ต้องการถ่ายได้ยาก ในช่วงระยะเวลานั้นจึงต้องคอยคุยกับที่ปรึกษาหรืออาจารย์ท่านอื่นๆเพื่อขัดเกลาแนวคิด แต่หลังจากที่ได้รูปแบบภาพที่ต้องการและเข้าสู่ขั้นตอนการถ่ายทำและขั้นตอนการตกแต่งรูป มีปัญหาระดับที่น้อยถึงไม่มีเลย

5.3 แนวทางแก้ไข

จำเป็นต้องมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการมากขึ้น และศึกษาแนวคิดของศิลปินหลายๆคนมากยิ่งขึ้น เพื่อเสริมสร้างแนวคิดให้กว้างขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะ

ภาพทั้งหมดในงานควรมีความเป็นเซอเรียลมากขึ้น เพราะยังมีบางภาพที่เป็นเซอเรียล และบางภาพค่อนข้างดูไม่เป็นเซอเรียล ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะสามารถเพิ่มความน่าสนใจในงานได้นอกจากนั้นการทำโทนสีภาพและรายละเอียดของภาพ จำเป็นต้องมีความละเอียดมาก เพราะทุกรูปใช้วิธี Photo Collage ซึ่งต้องคอยตรวจสอบสิ่งแปลกปลอมมากเป็นพิเศษ

5.5 งบประมาณ

- เสื้อผ้าและพรีอบ	2,000 บาท
- ค่าเดินทางเพื่อถ่ายสถานที่	2,500 บาท
- ปรี้นท์ภาพ	3,200 บาท
- ไม้ที่กรอบกระดาษ	1,400 บาท
<u>รวม</u>	9,100 บาท

บรรณานุกรม

ณัฐพิชญ์ วงษ์สง่า [homepage on the Internet]. "จรีต" คนเมือง
[cited 2015 Feb 30]. Available from: <http://www.prachachat.net>

คุณฤดี กองสุวรรณ [homepage on the Internet]. การเปลี่ยนแปลงทางสังคม
[cited 2015 Feb 25]. Available from: <http://www.baanjommyut.com>

แปลและเรียบเรียง : ชาม เชื้อสถาปนศิริ [homepage on the Internet]. ME ME ME Generation
“คนรุ่นฉัน ฉัน ฉัน” [cited 2015 Apr 11]. Available from:
<https://www.facebook.com/time.chuastapanasiri>

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ ลือทองจักร. (2552) หลักมานุษยวิทยาและหลักสังคมวิทยา. อุดรธานี.
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ยุวดี ช่วยกิจ. (2551) ความสัมพันธ์ระหว่างแนวความคิดทางการตลาดของฟิลลิป
คอตเลอร์กับลัทธินิโคมินิยม. เชียงใหม่ .มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Julieblackmon.com [homepage on the Internet]. Julieblackmon,
[cited 2015 Mar 30]. Available from: www.julieblackmon.com

Zhugeliang.bloggang.com [homepage on the Internet]. ฉาบฉวย
[cited 2015 Feb 24]. Available from: <http://zhugeliang.bloggang.com>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ –สกุล

นางสาวศุภวรรณ สอาด

ที่อยู่

19 หมู่บ้านจันทิมา ซ.นนทบุรี8 แยก12 ต.บางกระสอบ

อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

E-mail : tt.supawan@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา โรงเรียนการัญศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-2 โรงเรียนกสิณธร(เซนปีเตอร์)

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัย นนทบุรี

ระดับมัธยมปลาย โรงเรียนสตรีนนทบุรี

ระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์

สาขาวิชาการถ่ายภาพ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร

ลาดกระบัง

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ. 2556-2558

ทุนการศึกษาประเภทผลการเรียนดี

โดย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

พ.ศ. 2557

รางวัลชนะเลิศประกวดภาพถ่าย Chang Fine Art Photo Contest ครั้งที่ 3